

มาตรฐานสินค้าเกษตร

มกษ. 9023-2564

THAI AGRICULTURAL STANDARD

TAS 9023-2021

หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร:
การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี

GENERAL PRINCIPLES OF FOOD HYGIENE:
GOOD HYGIENE PRACTICES

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ICS 67.020

ISBN XXX-XXX-XXX-X

มาตรฐานสินค้าเกษตร

มกษ. 9023-2564

THAI AGRICULTURAL STANDARD

TAS 9023-2021

หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร: การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี

GENERAL PRINCIPLES OF FOOD HYGIENE: GOOD HYGIENE PRACTICES

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

50 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0 2561 2277 โทรสาร 0 2561 3357

www.acfs.go.th

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ตอนพิเศษ

วันที่

คณะกรรมการวิชาการพิจารณามาตรฐานสินค้าเกษตร
เรื่อง หลักการทั่วไปสำหรับสุขลักษณะอาหาร :
การปฏิบัติที่ดีและการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม

1. นายพิศาล พงศาพิชณ์	ประธานกรรมการ
2. ผู้แทนกรมประมง
นางวรรณวิภา สุวรรณรักษ์
นางกิ่งเดือน สมจิตต์	กรรมการ
3. ผู้แทนกรมปศุสัตว์
นางสาวคชาภรณ์ เต็มยอด	กรรมการ
4. ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร
นางสาวพรรณศรีสร้อย รัตนทัศนีย์	กรรมการ
5. ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางสาวยุพา เหล่าจินดาพันธ์
เรือโทมนัส ลาภผล
นางสาวมณีพร สังขระมย์	กรรมการ
6. ผู้แทนกรมอนามัย
นางอัมพร จันทวิบูลย์
นายชัยเลิศ กิ่งแก้วเจริญชัย	กรรมการ
7. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
นางเนาวรัตน์ แต่งไทย
นางสาวอรสา จงวรกุล	กรรมการ
8. ผู้แทนคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์สุดสาย ตีรวานิช	กรรมการ
9. ผู้แทนภาควิชาจุลชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
รองศาสตราจารย์ประเวทย์ ต้อยเต็มวงศ์	กรรมการ
10. ผู้แทนสภาเกษตรกรแห่งชาติ
นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์
นายมนตรี ถาวร	กรรมการ
11. ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
นายผณิศวร ชำนาญเวช
นางนันทิยา อุ่นประเสริฐ
นางสาวพิชชาภรณ์ อาชววงศ์ทิพย์	กรรมการ

12. ผู้แทนสถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
นายวันชัย จิรพฤษ์ภิญโญ
นางสาวฐิติรัตน์ พาณิชยางกูร
กรรมการ
13. ผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
นายวิศิษฐ์ ลิ้มลือชา
นายเจริญ แก้วสุกใส
นางสาวอุมาภรณ์ กมลมาตยากุล
กรรมการ
14. ผู้แทนสมาคมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางอาหารแห่งประเทศไทย
รองศาสตราจารย์สายวรุฬ ชัยวานิชศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลิตติมา จิตตินันทน์
กรรมการ
15. ผู้แทนสำนักกำหนดมาตรฐาน
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
นางสาววิรัชณี โลหะหุ่มพล
กรรมการและเลขานุการ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ประกาศมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติ: หลักการทั่วไปเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหาร (มกษ. 9023-2550) เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2550 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551 ซึ่งมีเนื้อหาและสาระสำคัญเป็นไปตามมาตรฐานโคเด็กซ์ เรื่อง หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร (General Principles of Food Hygiene; CXC1-1969) ภายใต้โครงการมาตรฐานอาหารร่วม เอฟ เอ โอ/ดับเบิลยู เอช โอ (Joint FAO/WHO Food Standards Programme) ที่ประชุมคณะกรรมการโคเด็กซ์ (Codex Alimentarius Commission) ครั้งที่ 43 ได้ทบทวนมาตรฐานหลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร ที่เกี่ยวกับความตระหนักของผู้ประกอบการอาหารเกี่ยวกับอันตรายและมาตรการควบคุมเพื่อให้สามารถผลิตอาหารได้อย่างปลอดภัยและเหมาะสมต่อการบริโภค การกำหนดการปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดีที่ต้องการความเอาใจใส่มากขึ้น และการเพิ่มเติมข้อกำหนดเกี่ยวกับสารก่อภูมิแพ้ ดังนั้นคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรจึงเห็นควรทบทวน มกษ. 9023-2550 เพื่อให้มีเนื้อหาสาระสำคัญเป็นไปตามมาตรฐานโคเด็กซ์ฉบับปรับปรุง

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดขึ้นโดยใช้เอกสารต่อไปนี้

CXC1 – 1969 (Revised in 2020). General Principles of Food Hygiene, (Introduction and Chapter One: Good Hygiene Practices).

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร :
หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร : การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี
ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยเป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขการกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติ : หลักการทั่วไปเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหาร ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบมติคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : หลักเกณฑ์การปฏิบัติ : หลักการทั่วไปเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหาร ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร : การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี มาตรฐานเลขที่ มกษ. 9023-2564 ไว้เป็นมาตรฐานทั่วไป ดังมีรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

๓. บรรดาใบรับรองที่ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานได้ออกตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : หลักเกณฑ์การปฏิบัติ : หลักการทั่วไปเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหาร ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ยังมีอายุอยู่ในวันก่อนที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบรับรองนั้นจะสิ้นอายุ หรือถูกเพิกถอน หรือถูกยกเลิก ทั้งนี้ ไม่เกินสองปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๔. ในการขอรับการตรวจสอบรับรองและการขอต่ออายุใบรับรอง ให้ผู้ประกอบการที่ไม่มีความพร้อมในการปฏิบัติตามมาตรฐานที่ออกตามประกาศนี้ นำมาตรฐานสินค้าเกษตรตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ เรื่อง กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร : หลักเกณฑ์การปฏิบัติ : หลักการทั่วไปเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหาร ลงวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับไปพลางก่อน เป็นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ใบรับรองให้มีอายุไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายประภัตร โพธสุธน)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ปฏิบัติราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรฐานสินค้าเกษตร

หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร :

การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี

บทนำ (Introduction)

ประชาชนมีสิทธิ์คาดหวังว่า อาหารที่รับประทานเป็นอาหารที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับการบริโภค การเจ็บป่วยและการบาดเจ็บที่มีสาเหตุจากอาหารอาจรุนแรงหรือถึงขั้นเสียชีวิตได้ หรือมีผลเสียต่อสุขภาพในระยะยาว นอกจากนี้การระบาดของโรคที่มีสาเหตุจากอาหารทำให้เกิดความเสียหายต่อการค้าและการท่องเที่ยวได้ การเน่าเสียของอาหารทำให้เกิดความสูญเสีย สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย คุกคามความมั่นคงทางอาหาร รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อการค้าและความเชื่อมั่นของผู้บริโภค

การค้าอาหารระหว่างประเทศและการเดินทางที่กำลังเพิ่มมากขึ้น นำมาซึ่งความสำคัญทางสังคม และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แต่ก็ทำให้การเจ็บป่วยขยายไปทั่วโลกได้ง่ายขึ้น พฤติกรรมในการบริโภคก็เช่นกันมีการเปลี่ยนแปลงไปมากในหลายประเทศ และนำมาสู่การพัฒนาเทคนิคใหม่ในการผลิต การจัดเตรียม การเก็บรักษา และการจำหน่ายอาหาร ดังนั้นการปฏิบัติทางสุขลักษณะที่มีประสิทธิผล จึงจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดผลเสียต่อสุขภาพมนุษย์ และผลกระทบทางเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากการเจ็บป่วยจากอาหาร การบาดเจ็บจากอาหาร และอาหารเน่าเสีย ดังนั้น ทุกคนรวมถึงเกษตรกร ผู้นำเข้า ผู้ผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แปรรูป ผู้ประกอบการคลังสินค้าและระบบลอจิสติกส์ ผู้ปฏิบัติต่ออาหาร ผู้ค้าปลีก และผู้บริโภค ต้องมีความรับผิดชอบเพื่อทำให้มั่นใจว่าอาหารมีความปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการบริโภค ผู้ประกอบการอาหารควรตระหนักและเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายที่เกี่ยวข้องกับอาหารที่ผลิตขนส่ง เก็บรักษา และขาย รวมทั้งมาตรการที่จำเป็นในการควบคุมอันตรายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้อาหารที่ไปสู่ผู้บริโภคปลอดภัยและเหมาะสมต่อการนำไปใช้

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ให้หลักการทั่วไปที่ผู้ประกอบการอาหารควรเข้าใจและปฏิบัติตามในทุกขั้นตอนของโซ่อุปทาน และใช้เป็นพื้นฐานสำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร โดยพิจารณาขั้นตอนของโซ่อุปทาน ลักษณะของผลิตภัณฑ์ สิ่งปนเปื้อนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจส่งผลเสียต่อความปลอดภัย หรือความเหมาะสมของอาหาร หรือทั้งสองประการ หลักการนี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการอาหารสามารถพัฒนาการปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี และมาตรการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารที่จำเป็น พร้อมทั้งปฏิบัติตามข้อกำหนดของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ด้วย ในขณะที่เป็นความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ

อาหารในการผลิตอาหารที่ปลอดภัย สำหรับผู้ประกอบการอาหารบางประเภทอาจใช้เพียงหลัก 5 ประการขององค์การอนามัยโลกเกี่ยวกับอาหารปลอดภัย (WHO 5 keys to Safer Food) ก็สามารถทำให้อาหารปลอดภัยได้ หลักปฏิบัติ 5 ข้อ ประกอบด้วย:

- 1) รักษาความสะอาด;
- 2) แยกอาหารดิบและปรุงสุก;
- 3) ปรุงสุกอย่างทั่วถึง;
- 4) เก็บอาหารไว้ที่อุณหภูมิที่เหมาะสม; และ
- 5) ใช้ น้ำ และ วัตถุดิบที่ปลอดภัย

ผู้ประกอบการอาหารจำเป็นต้องตระหนักถึงอันตรายที่อาจมีผลกระทบต่ออาหารที่ผลิต ผู้ประกอบการอาหารต้องเข้าใจถึงโทษจากอันตรายที่มีต่อสุขภาพของผู้บริโภค และมั่นใจว่าจัดการอันตรายนั้นอย่างเหมาะสม การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี (good hygiene practices; GHPs) คือพื้นฐานสำหรับการควบคุมอันตรายที่เกี่ยวข้องกับอาหารนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับผู้ประกอบการอาหารบางประเภท การนำ GHPs ไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพจะเพียงพอที่จะจัดการปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของอาหารที่ผลิตได้

การพิจารณาว่าการนำ GHPs ไปปฏิบัติเพื่อจัดการปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหารเพียงพอหรือไม่ อาจพิจารณาจากการวิเคราะห์อันตราย (hazard analysis) และกำหนดการควบคุมอันตรายที่ได้จากการวิเคราะห์นั้น ทั้งนี้ผู้ประกอบการอาหารบางรายอาจไม่มีความเชี่ยวชาญเพียงพอที่จะวิเคราะห์อันตรายด้วยตนเอง หากผู้ประกอบการอาหารไม่สามารถวิเคราะห์อันตรายด้วยตนเอง ผู้ประกอบการอาหารอาจอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ปลอดภัยจากแหล่งข้อมูลภายนอก เช่น ที่จัดทำโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ สถาบันการศึกษา หรือองค์กรอื่นที่มีความเชี่ยวชาญ (เช่น สมาคมการค้า หรือสมาคมวิชาชีพ) ที่มีพื้นฐานจากการระบุอันตรายและการควบคุมที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่นข้อกำหนดในกฎระเบียบสำหรับขั้นตอนการดำเนินการในการผลิตอาหารที่ปลอดภัยโดยมีพื้นฐานจากการวิเคราะห์อันตรายที่จัดทำโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับเอกสารแนวปฏิบัติจากสมาคมการค้าหรือองค์กรอื่นที่อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตอาหารที่ปลอดภัยที่มีพื้นฐานจากการวิเคราะห์อันตรายที่จัดทำโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับอันตรายและการควบคุมที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความปลอดภัยสำหรับอาหารชนิดต่าง ๆ เมื่อใช้แนวปฏิบัติทั่วไปข้างต้น ผู้ประกอบการอาหารควรมั่นใจว่าแนวปฏิบัตินั้นสอดคล้องกับกิจกรรมในสถานประกอบการและอันตรายที่เกี่ยวข้องได้รับการควบคุม

GHPs ทุกข้อสำคัญ แต่ GHPs บางข้อกระทบต่อความปลอดภัยด้านอาหารมากกว่าข้ออื่น ดังนั้นสำหรับ GHPs ที่มีพื้นฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร ต้องการความเอาใจใส่มากขึ้น เพื่อให้อาหารปลอดภัย เช่น เอาใจใส่ต่อการทำความสะอาดอุปกรณ์และพื้นผิวที่สัมผัสอาหารพร้อมบริโภคมากกว่าการทำความสะอาดบริเวณอื่น เช่น กำแพง เพดาน เนื่องจากหากไม่ได้ทำความสะอาดพื้นผิวสัมผัสอาหารอย่างเหมาะสม อาจนำไปสู่การปนเปื้อนได้ ความเอาใจใส่

ที่มากขึ้นรวมถึงการเพิ่มความถี่ในการปฏิบัติ (application) การตรวจเฝ้าระวัง (monitoring) และการทวนสอบ (verification)

ในบางสถานการณ์ การนำ GHPs ไปปฏิบัติอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดความปลอดภัยด้านอาหารได้ เนื่องจากความซับซ้อนของขั้นตอนการผลิตอาหาร อันตรายจำเพาะที่เกี่ยวข้องกับอาหารหรือกระบวนการผลิต อย่างไรก็ตามหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (เช่น การยืดอายุการเก็บรักษาโดยใช้การบรรจุแบบตัดแปรบรรยากาศ) หรือผู้บริโภคสุดท้ายของผลิตภัณฑ์ (เช่น อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ) ในกรณีดังกล่าว เมื่อวิเคราะห์อันตรายแล้วพบว่ามียาอันตรายที่มีนัยสำคัญที่ไม่สามารถควบคุมได้ด้วย GHPs ควรระบุอันตรายเหล่านั้นไว้ในแผนการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (Hazard Analysis and Critical Control Point; HACCP)

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ อธิบาย GHPs ซึ่งเป็นพื้นฐานของระบบสุขลักษณะอาหาร เพื่อสนับสนุนการผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเหมาะสม ส่วน มกษ. 9024 อธิบายการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม หลักการของ HACCP สามารถนำไปใช้ตลอดโซ่อาหารตั้งแต่การผลิตในขั้นต้น ไปจนถึงผู้บริโภคในขั้นสุดท้าย และการนำไปปฏิบัติควรใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพประกอบ ตารางที่ ก.1 เปรียบเทียบมาตรการควบคุมที่ใช้เป็น GHPs และที่ใช้ ณ จุดวิกฤตที่ต้องควบคุม พร้อมตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ (Objectives)

หลักการทั่วไปด้านสุขลักษณะอาหาร: GHPs และระบบ HACCP มีวัตถุประสงค์เพื่อ:

- 1) ให้หลักการและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ GHPs ตลอดโซ่อาหาร เพื่อให้แน่ใจว่าอาหารมีความปลอดภัยและเหมาะสมต่อการบริโภค;
- 2) ให้แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการนำหลักการ HACCP มาใช้;
- 3) อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง GHPs และ HACCP; และ
- 4) ให้พื้นฐานในการจัดทำหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงสำหรับส่วนต่างๆ ของโซ่อาหารและผลิตภัณฑ์

ขอบข่าย (Scope)

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ กำหนดหลักการทั่วไปสำหรับการผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการบริโภค โดยอธิบายสุขลักษณะและการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารที่จำเป็นเพื่อนำไปปฏิบัติในการผลิต (รวมถึงการผลิตขั้นต้น) การแปรรูป การผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม การเตรียม การบรรจุหีบห่อ การเก็บรักษา และการจำหน่าย การค้าปลีก การบริการ และการขนส่งอาหาร รวมทั้งมาตรการควบคุมความปลอดภัยด้านอาหารที่เฉพาะเจาะจง ณ ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งตลอดโซ่อาหาร ตามความเหมาะสม

การใช้ (Use)

การใช้ทั่วไป

มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ มีเป้าหมายเพื่อการใช้งานของผู้ประกอบการอาหาร (รวมถึงเกษตรกร ผู้นำเข้า ผู้ผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แปรรูป ผู้ประกอบการคลังสินค้าและระบบลอจิสติกส์ ผู้ให้บริการอาหาร ผู้ค้าปลีก และผู้ค้า) และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ตามความเหมาะสม มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ ให้ข้อมูลพื้นฐานตามความต้องการของธุรกิจอาหาร โดยมีได้ขึ้นกับ ลักษณะผลิตภัณฑ์และขนาดธุรกิจในบริบทของการค้าอาหาร ทั้งนี้เป็นไปได้ที่มาตรฐานสินค้าเกษตรนี้จะให้แนวปฏิบัติเฉพาะสำหรับทุกสถานการณ์ ชนิดของธุรกิจอาหาร ลักษณะอาหาร และความเสี่ยงของความปลอดภัยด้านอาหารที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสถานการณ์

อาจมีบางสถานการณ์ที่ข้อกำหนดเฉพาะบางข้อในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ นำมาปฏิบัติไม่ได้ คำถามเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการอาหารในทุก ๆ กรณีก็คือ “อะไรเป็นสิ่งที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหารสำหรับการบริโภค”

เนื้อหาในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ จะบ่งบอกให้ทราบว่าที่ใดบ้างที่จะเกิดคำถามดังกล่าว โดยใช้ข้อความว่า “ตามความจำเป็น” และ “ตามความเหมาะสม” กำกับไว้ ซึ่งในการตัดสินใจว่า มาตรการใดจำเป็นหรือเหมาะสมหรือไม่นั้น ควรใช้วิธีการประเมินความน่าจะเป็นและความรุนแรงของอันตรายในแง่ของโอกาสที่จะทำให้เกิดโทษต่อผู้บริโภค โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการผลิตและอันตราย รวมทั้งข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ วิธีนี้จะทำให้สามารถใช้ มาตรการในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ได้ อย่างยืดหยุ่นและสมเหตุสมผล สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์รวมของการผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการบริโภค การทำเช่นนี้ เป็นการคำนึงถึงการดำเนินการและการปฏิบัติในโซ่อาหารที่มีความหลากหลาย และระดับ ความเสี่ยงต่อสาธารณะที่แตกต่างกันในการผลิตและปฏิบัติต่ออาหาร

บทบาทของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ผู้ประกอบการอาหาร และผู้บริโภค (Roles of Competent Authorities, Food Business Operators, and Consumers)

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการตัดสินใจว่าจะนำหลักการทั่วไปนี้ ไปใช้อย่างไร ให้ดีที่สุดในโดยอาศัยกฎหมาย ข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติ เพื่อ:

- 1) คัดกรองผู้บริโภคจากการเจ็บป่วย บาดเจ็บ หรือเสียชีวิตที่มีสาเหตุจากการบริโภคอาหาร;
- 2) ให้ความมั่นใจว่าผู้ประกอบการอาหารนำระบบการควบคุมที่มีประสิทธิภาพไปปฏิบัติเพื่อให้ อาหารปลอดภัยและเหมาะสมกับการบริโภค;
- 3) คงไว้ซึ่งการได้รับความเชื่อถือของการค้าอาหารในประเทศและระหว่างประเทศ; และ
- 4) ให้มีข้อมูลซึ่งสามารถสื่อสารเกี่ยวกับหลักการด้านสุขลักษณะอาหารไปสู่ผู้ประกอบการอาหารและผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้ประกอบการอาหารควรนำหลักการสุขลักษณะและความปลอดภัยด้านอาหารที่กำหนดไว้ในมาตรฐานนี้มาใช้เพื่อ:

- 1) พัฒนา นำไปปฏิบัติ ทวนสอบการผลิตที่ทำให้อาหารปลอดภัยและเหมาะสมตามเจตนาของการใช้;
- 2) ทำให้มั่นใจว่าบุคลากรมีความสามารถตามความเหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย;
- 3) สร้างวัฒนธรรมเชิงบวกเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร โดยแสดงให้เห็นความมุ่งมั่นที่จะทำให้อาหารปลอดภัยและเหมาะสม รวมถึงส่งเสริมการปฏิบัติอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร;
- 4) มีส่วนร่วมในการคงไว้ซึ่งการได้รับความเชื่อถือของการค้าอาหารในประเทศและระหว่างประเทศ; และ
- 5) ทำให้มั่นใจได้ว่าผู้บริโภคได้ข้อมูลที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย เพื่อให้ผู้บริโภครับรู้ถึงสารก่อภูมิแพ้ในอาหาร ป้องกันอาหารของตนจากการปนเปื้อน และการเจริญเติบโต/เชื้อโรคของเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคผ่านทางอาหาร โดยการเก็บ การปฏิบัติ และการจัดเตรียมอาหารอย่างถูกต้อง

ผู้บริโภคมีบทบาทในการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติและคำแนะนำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติต่ออาหาร การจัดเตรียม และการเก็บรักษา รวมทั้งการใช้มาตรการด้านสุขลักษณะอาหารที่เหมาะสม

หลักการทั่วไป (General Principles)

- 1) ควรควบคุมความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหารโดยใช้วิธีเชิงป้องกันที่มีพื้นฐานจากวิทยาศาสตร์ เช่น ระบบสุขลักษณะอาหาร (food hygiene system) GHPs ทำให้มั่นใจว่าอาหารได้รับการผลิตและการปฏิบัติต่ออาหารในสภาพแวดล้อมที่ลดสิ่งปนเปื้อนให้เหลือน้อยที่สุด
- 2) การนำโปรแกรมพื้นฐาน (prerequisite programmes) ไปใช้อย่างถูกต้อง ซึ่งรวม GHPs เป็นพื้นฐานสำหรับระบบ HACCP ที่มีประสิทธิผล
- 3) ผู้ประกอบการอาหารทุกคนควรตระหนักถึงอันตรายที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบและส่วนประกอบอื่น กระบวนการผลิตหรือจัดเตรียมอาหาร และสภาพแวดล้อมที่ผลิตหรือ การปฏิบัติต่ออาหารหรือทั้งสองอย่าง ตามความเหมาะสมสำหรับธุรกิจอาหาร
- 4) การใช้ GHPs อาจเพียงพอที่จะควบคุมอันตรายได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะอาหาร กระบวนการ โอกาสเกิดโทษต่อสุขภาพ โดย GHPs อาจรวมถึง GHPs ที่ต้องการความเอาใจใส่มากขึ้น เนื่องจากส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยด้านอาหารสูงกว่า ทั้งนี้เมื่อการนำเพียง GHPs ไปใช้ไม่เพียงพอ ควรใช้ GHPs ร่วมกับมาตรการควบคุมเพิ่มเติมที่จุดวิกฤตที่ต้องควบคุม
- 5) มาตรการควบคุมที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุระดับที่ยอมรับได้ของความปลอดภัยด้านอาหาร ควรผ่านการพิสูจน์ยืนยันความใช้ได้ (validated) ทางวิทยาศาสตร์^{1/}

^{1/} ดูคำแนะนำเพิ่มเติมจาก Guidelines for the Validation of Food Safety Control Measures (CXG 69-2008)

- 6) การนำมาตรการควบคุมไปใช้ ควรมีการตรวจเฝ้าระวัง การปฏิบัติการแก้ไข การทวนสอบ และระบบเอกสาร ตามความเหมาะสมของลักษณะอาหารและขนาดธุรกิจ
- 7) ควรทบทวนระบบสุขลักษณะอาหาร เพื่อตัดสินว่าต้องปรับปรุงหรือไม่ ควรทบทวนเป็นระยะ และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่ออันตรายที่อาจเกิดขึ้นหรือ มาตรการควบคุม หรือทั้งสองอย่าง (เช่น กระบวนการใหม่ ส่วนประกอบใหม่ ผลิตภัณฑ์ใหม่ เครื่องมือใหม่ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ใหม่) ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอาหารนั้นๆ
- 8) มีการสื่อสารอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับอาหารและกระบวนการผลิตอาหารระหว่างผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหารตลอดโซ่อาหาร

ความมุ่งมั่นของฝ่ายบริหารต่อความปลอดภัยด้านอาหาร (Management Commitment to Food Safety)

พื้นฐานความสำเร็จของการนำระบบสุขลักษณะอาหารไปใช้ คือ การสร้างและรักษาวัฒนธรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร (food safety culture) ที่ยอมรับความสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์ที่มีต่อความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร องค์ประกอบต่อไปนี้สำคัญต่อการปลูกฝังวัฒนธรรมเชิงบวกเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านอาหาร

- 1) ความมุ่งมั่นของฝ่ายบริหารและบุคลากรทุกคนในการผลิตและปฏิบัติให้อาหารปลอดภัย;
- 2) ความเป็นผู้นำในการกำหนดทิศทางที่ถูกต้องและทำให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติให้อาหารปลอดภัย;
- 3) การตระหนักถึงความสำคัญของสุขลักษณะอาหารโดยบุคลากรทุกคนในธุรกิจอาหารนั้น;
- 4) การสื่อสารอย่างเปิดเผยและชัดเจนระหว่างบุคลากรทุกคนในธุรกิจอาหารนั้น รวมถึงการสื่อสารเกี่ยวกับความเบี่ยงเบนและความคาดหวัง; และ
- 5) การมีทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อให้มั่นใจว่าระบบสุขลักษณะอาหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ฝ่ายบริหารควรมั่นใจว่าระบบสุขลักษณะอาหารมีประสิทธิภาพโดย:

- 1) มีการสื่อสารบทบาท ความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนภายในองค์กร;
- 2) รักษาความถูกต้องและน่าเชื่อถือของระบบสุขลักษณะอาหารเมื่อมีการวางแผนการเปลี่ยนแปลง และนำไปปฏิบัติ;
- 3) ทวนสอบว่าการดำเนินการควบคุมได้ผลตามต้องการ และมีเอกสารเป็นปัจจุบัน;
- 4) บุคลากรได้รับการอบรมและกำกับดูแลอย่างเหมาะสม;
- 5) ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง; และ
- 6) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามความเหมาะสม โดยนำการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด (best practice) มาพิจารณา

นิยาม (Definitions)

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานสินค้าเกษตรนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ระดับที่ยอมรับได้ (acceptable level) หมายถึง ระดับของอันตรายในอาหารที่เท่ากับหรือต่ำกว่าที่อาหารได้รับการพิจารณาว่าจะปลอดภัยตามเจตนาของการใช้อาหารนั้น
2. การปนเปื้อนข้ามของสารก่อภูมิแพ้ (allergen cross-contact) หมายถึง การไม่ตั้งใจให้อาหารอื่นมีอาหารที่ก่อภูมิแพ้หรือส่วนประกอบของอาหารที่ก่อภูมิแพ้เข้าไปรวมอยู่ด้วย (ซึ่งไม่เจตนาให้มีอาหารที่ก่อภูมิแพ้หรือส่วนประกอบของอาหารที่ก่อภูมิแพ้ในอาหารอื่นนั้น)
3. การทำความสะอาด (cleaning) หมายถึง การขจัดดิน เศษอาหาร สิ่งสกปรก น้ำมัน หรือ สิ่งไม่พึงประสงค์อื่น ๆ
4. หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ (competent authority) หมายถึง หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่หรือหน่วยงานทางการที่ได้รับการมอบอำนาจโดยรัฐบาล เพื่อรับผิดชอบการจัดทำกฎระเบียบข้อกำหนดความปลอดภัยด้านอาหาร หรือการจัดโครงสร้างการควบคุมอย่างเป็นทางการ หรือทั้งสองอย่างประกอบกัน รวมถึงการบังคับใช้กฎหมาย
5. สิ่งปนเปื้อน (contaminant) หมายถึง สารเคมี ชีวภาพ หรือกายภาพ หรือสิ่งแปลกปลอม หรือสารอื่นใด ๆ ที่ไม่ได้ตั้งใจเติมเข้าไปในอาหารที่อาจลดความปลอดภัยด้านอาหารหรือความเหมาะสมของอาหาร
6. การปนเปื้อน (contamination) หมายถึง การนำสิ่งปนเปื้อนเข้าสู่อาหารหรือสิ่งแวดล้อมของอาหาร หรือการเกิดสิ่งปนเปื้อนในอาหารหรือสภาพแวดล้อมของอาหาร
7. การควบคุม (control; n.) หมายถึง สภาวะที่ได้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินการที่ถูกต้องและเป็นไปตามเกณฑ์ใดๆ ที่กำหนดไว้
8. ควบคุม (control; v.) หมายถึง ดำเนินกิจกรรมทั้งหมดที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความมั่นใจและคงรักษาความเป็นไปตามเกณฑ์และขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้
9. มาตรการควบคุม (control measure) หมายถึง การปฏิบัติหรือกิจกรรมใดๆ ที่สามารถใช้ป้องกันหรือขจัดอันตราย หรือลดอันตรายลงมาสู่ระดับที่ยอมรับได้
10. การปฏิบัติการแก้ไข (corrective action) หมายถึง การปฏิบัติใดๆ ที่ดำเนินการเมื่อเกิดการเบี่ยงเบน เพื่อให้มีการกำหนดการควบคุมใหม่ แยกออก และพิจารณาการจัดการผลิตภัณฑ์ที่ได้รับผลกระทบ (ถ้ามี) และป้องกันหรือลดการเกิดการเบี่ยงเบนดังกล่าวซ้ำ
11. จุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (critical control point; CCP) หมายถึง ขั้นตอนที่น่ามาตรการควบคุมหนึ่งหรือหลายมาตรการมาใช้ในระบบ HACCP ซึ่งจำเป็นในการควบคุมอันตรายที่มีนัยสำคัญ
12. ค่าวิกฤต (critical limit) หมายถึง เกณฑ์ที่สังเกตได้หรือวัดได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรการควบคุมที่ CCP ที่ใช้แยกการยอมรับออกจากการไม่ยอมรับของอาหาร

13. การเบี่ยงเบน (deviation) หมายถึง ความล้มเหลวที่จะเป็นไปตามคำวิกฤต หรือที่จะปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินการของ GHP
14. การฆ่าเชื้อ (disinfection) หมายถึง การลดจำนวนจุลินทรีย์ที่มีชีวิตบนพื้นผิว ในน้ำ หรืออากาศ ให้อยู่ในระดับที่ไม่ทำให้ความปลอดภัยด้านอาหารหรือความเหมาะสมของอาหารลดลง โดยการใช้สารชีวภาพ หรือสารเคมี หรือวิธีทางกายภาพ หรือหลายวิธีข้างต้นประกอบกัน
15. แผนภูมิกระบวนการผลิต (flow diagram) หมายถึง การแสดงลำดับขั้นตอนที่ใช้ในการผลิต หรือการผลิตเชิงอุตสาหกรรมของอาหารอย่างเป็นระบบ
16. ผู้ประกอบการอาหาร (food business operator) หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่รับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจไม่ว่าจะอยู่ในขั้นตอนใดในโซ่อาหาร
17. ผู้ปฏิบัติต่ออาหาร (food handler) หมายถึง บุคคลใดๆ ที่ปฏิบัติงานโดยตรงกับอาหารที่บรรจุหีบห่อแล้วหรือยังไม่ได้บรรจุหีบห่อ อุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้สำหรับอาหาร หรือผิวของสิ่งที่จะสัมผัสกับอาหาร และดังนั้นจึงคาดหวังว่าผู้ปฏิบัติต่ออาหารต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดสุขลักษณะอาหาร
18. สุขลักษณะอาหาร (food hygiene) หมายถึง สภาวะและมาตรการที่จำเป็นทั้งหมด เพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยด้านอาหารและความเหมาะสมของอาหารในทุกขั้นตอนของโซ่อาหาร
19. ระบบสุขลักษณะอาหาร (food hygiene system) หมายถึง โปรแกรมพื้นฐานเสริมด้วยมาตรการควบคุมที่ CCPs ตามความเหมาะสม ที่เมื่อนำมาดำเนินการทั้งหมดโดยรวมแล้ว ทำให้มั่นใจว่าอาหารปลอดภัยและเหมาะสมตามเจตนาของการใช้อาหารนั้น
20. ความปลอดภัยด้านอาหาร (food safety) หมายถึง ความมั่นใจว่าอาหารจะไม่เป็นสาเหตุทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพผู้บริโภค เมื่อนำอาหารไปเตรียม หรือบริโภค หรือทั้งสองอย่าง ตามเจตนาของการใช้อาหารนั้น
21. ความเหมาะสมของอาหาร (food suitability) หมายถึง ความมั่นใจว่าอาหารเป็นที่ยอมรับได้สำหรับการบริโภคของมนุษย์ตามเจตนาของการใช้อาหารนั้น
22. การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี (good hygiene practices; GHPs) หมายถึง มาตรการและเงื่อนไขพื้นฐานต่างๆ ที่นำไปปฏิบัติในขั้นตอนใดๆ ภายในโซ่อาหารเพื่อให้อาหารปลอดภัยและเหมาะสม
23. แผนการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (HACCP plan) หมายถึง เอกสารหรือชุดเอกสารที่จัดเตรียมขึ้นโดยเป็นไปตามหลักการของ HACCP เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการควบคุมอันตรายที่มีนัยสำคัญต่อธุรกิจอาหารนั้น
24. ระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุม (HACCP system) หมายถึง การจัดทำแผนการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมและการนำขั้นตอนการดำเนินการตามแผนนั้นไปปฏิบัติ

25. อันตราย (hazard) หมายถึง สารชีวภาพ สารเคมี หรือสิ่งทางกายภาพในอาหาร ที่มีโอกาสก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพ
26. การวิเคราะห์อันตราย (hazard analysis) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมและประเมินข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่ระบุในวัตถุประสงค์และส่วนประกอบอื่น สิ่งแวดล้อม ในกระบวนการผลิตหรือในอาหาร และสถานะที่จะนำไปสู่การมีอันตรายอยู่ในอาหาร เพื่อตัดสินว่าอันตรายนั้นเป็นอันตรายที่มีนัยสำคัญหรือไม่
27. ตรวจเฝ้าระวัง (monitor) หมายถึง การกระทำของการดำเนินการ สังเกต หรือการตรวจวัดค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ของการควบคุม ตามลำดับชั้นที่ได้วางแผนไว้ เพื่อประเมินว่ามาตรการควบคุมนั้นๆ อยู่ภายใต้การควบคุม
28. การผลิตขั้นต้น (primary production) หมายถึง ขั้นตอนต่างๆ ในโซ่อาหาร รวมถึงการเก็บรักษาสิ่งทีผลิตได้จากการทำฟาร์ม และบางกรณีที่เหมาะสมให้รวมถึงการขนส่ง การผลิตขั้นต้นนี้รวมถึงการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์น้ำและสัตว์ และการเก็บเกี่ยวพืช สัตว์หรือผลิตภัณฑ์สัตว์ จากฟาร์มหรือถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติของพืชหรือสัตว์เหล่านั้น
29. โปรแกรมพื้นฐาน (prerequisite programme) หมายถึง โปรแกรมต่างๆ รวมถึงการปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี การปฏิบัติที่ดีในการผลิต ตลอดจนการปฏิบัติอื่น ๆ และขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ เช่น การอบรมและการตามสอบ ที่สร้างสถานะแวดล้อมและการดำเนินงานที่จำเป็น ซึ่งเป็นพื้นฐานของการนำระบบ HACCP ไปใช้
30. อันตรายที่มีนัยสำคัญ (significant hazard) หมายถึง อันตรายที่ระบุโดยการวิเคราะห์อันตรายที่มีเหตุผลรองรับว่าเป็นไปได้ที่เกิดขึ้นในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้หากไม่มีการควบคุมและซึ่งการควบคุมเป็นสิ่งจำเป็นตามเจตนาของการใช้อาหารนั้น
31. ขั้นตอน (step) หมายถึง จุด ขั้นตอนการดำเนินการ การปฏิบัติ หรือขั้นตอนในโซ่อาหาร รวมถึงวัตถุประสงค์ ตั้งแต่การผลิตขั้นต้นจนถึงการบริโภคขั้นสุดท้าย
32. การพิสูจน์ยืนยันความใช้ได้ของมาตรการควบคุม (validation of control measure) หมายถึง การได้มาซึ่งหลักฐานที่แสดงว่ามาตรการควบคุมหนึ่งมาตรการหรือการรวมกันของมาตรการหลายมาตรการ หากนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถควบคุมอันตรายเพื่อให้เป็นไปตามผลลัพธ์ที่ระบุไว้
33. การทวนสอบ (verification) หมายถึง การใช้วิธีการ ขั้นตอนการดำเนินการ การทดสอบ และการประเมินผลอื่น ๆ เพิ่มเติมจากการตรวจเฝ้าระวัง เพื่อพิจารณาว่าได้มีการนำมาตรการควบคุมไปปฏิบัติตามที่มุ่งหวังหรือไม่

การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดี (Good Hygiene Practices; GHPs)

1. บทนำและการควบคุมอันตรายในอาหาร (Introduction and Control of Food Hazards)

การจัดทำ การนำไปใช้ และการคง GHPs ไว้ ทำให้เกิดสภาวะและกิจกรรมที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเหมาะสมในทุกขั้นตอนของโซ่อุปทาน ตั้งแต่การผลิตขั้นต้นจนถึงการปฏิบัติต่อผลิตภัณฑ์สุดท้าย โดยทั่วไปเมื่อนำ GHPs ไปใช้ GHPs ช่วยควบคุมอันตรายในผลิตภัณฑ์อาหาร

ความรู้เกี่ยวกับอาหารและกระบวนการผลิตจำเป็นสำหรับการนำ GHPs ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐานฉบับนี้ให้แนวปฏิบัติสำหรับการนำ GHPs ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมท่าเลที่ตั้ง การวางผัง การออกแบบ การก่อสร้าง และบำรุงรักษาอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม รวมทั้งใช้ร่วมกับมาตรฐานการปฏิบัติทางการผลิตที่ดีที่เฉพาะเจาะจงสำหรับแต่ละสาขาและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

GHPs ใช้ในการจัดการแหล่งของอันตรายที่อาจปนเปื้อนในผลิตภัณฑ์อาหาร เช่น ผู้ปฏิบัติต่ออาหารในระหว่างการเก็บเกี่ยว การผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม และการจัดเตรียม รวมถึงวัตถุดิบและส่วนประกอบของอาหารอื่นที่ซื้อจากผู้ส่งมอบ (supplier) การทำความสะอาดและบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงาน การเก็บรักษาและการจัดแสดง

ผู้ประกอบการอาหารควรตระหนักและเข้าใจถึงอันตรายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ และมาตรการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อจัดการอันตรายตามความเหมาะสม ให้ผู้ประกอบการอาหารพิจารณา (โดยใช้แหล่งข้อมูลหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกหากจำเป็น) ว่าการใช้เพียง GHPs เพียงพอหรือไม่ต่อการจัดการอันตรายบางส่วนหรือทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการผลิต โดยผ่านการควบคุมที่มาของอันตรายนั้น เช่น

- 1) การควบคุมคุณภาพน้ำ – ลดสิ่งที่เป็นอันตรายต่างๆ (เช่น ชีวภาพ เคมี กายภาพ) ให้เหลือน้อยที่สุด;
- 2) การควบคุมการปนเปื้อนของอุจจาระ – ลดโอกาสการปนเปื้อนจากเชื้อก่อโรคจากอาหารต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น *ซัลโมเนลลา* (*Salmonella*), *แคมไพโลแบคเตอร์* (*Campylobacter*), *เยอร์ซีนียา* (*Yersinia*), สายพันธุ์ก่อโรคของ *อีโคไล* (*E. coli*);
- 3) การควบคุมการปฏิบัติและสุขลักษณะสำหรับผู้ปฏิบัติต่ออาหาร – ป้องกันโรคติดต่อบางโรคที่อาจเกิดขึ้นได้ผ่านทางอาหาร; และ
- 4) การควบคุมพื้นผิวสัมผัสอาหารโดยการทำมาสะอาด – กำจัดสิ่งปนเปื้อนที่เป็นแบคทีเรีย รวมทั้งเชื้อก่อโรคจากอาหารและสารก่อภูมิแพ้

หลังจากพิจารณาสถานะและกิจกรรมในธุรกิจแล้ว อาจตัดสินใจได้ว่าการใช้เฉพาะ GHPs เพียงพอที่จะจัดการอันตราย หรืออาจตัดสินใจได้ว่ามี GHPs ที่ต้องการความเอาใจใส่มากกว่า GHPs อื่น เนื่องจากมีความสำคัญต่อความปลอดภัยด้านอาหาร (เช่น การเพิ่มความเข้มงวดในการทำความสะอาดเครื่องบดสำหรับผลิตเนือบดเพื่อบริโภคดิบหรือสุก ๆ ดิบ ๆ เทียบกับเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตเนือบดที่ปรุงสุกก่อนบริโภค การเพิ่มความถี่ในการตรวจเฝ้าระวัง หรือ การทวนสอบการฆ่าเชื้อของพื้นผิวสัมผัสอาหาร)

อันตรายที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในระดับที่ขั้นตอนการดำเนินการตาม GHPs ไม่เพียงพอที่จะทำให้อาหารปลอดภัย จัดการโดยใช้หลายมาตรการควบคุมที่เหมาะสมร่วมกัน ซึ่งสามารถป้องกันการเกิด หรือกำจัด หรือลดอันตรายลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ อาจระบุมาตรการควบคุมดังกล่าวในขั้นตอนหนึ่งหรือหลายขั้นตอนตลอดกระบวนการผลิต กรณีมีอันตรายที่มีนัยสำคัญที่ต้องควบคุมหลังจากการนำ GHPs ไปใช้แล้ว ต้องจัดทำและนาระบบ HACCP ไปใช้ (มกษ. 9024)

2. การผลิตขั้นต้น (Primary Production)

วัตถุประสงค์:

เพื่อจัดการการผลิตขั้นต้นในลักษณะที่มั่นใจได้ว่าอาหารปลอดภัยและเหมาะสม ตามเจตนาของการใช้ โดยรวมถึงข้อต่อไปนี้ตามความจำเป็น

- 1) ประเมินความเหมาะสมของน้ำใช้ในจุดที่อาจทำให้เกิดอันตราย เช่น น้ำสำหรับการเกษตร น้ำสำหรับกิจกรรมการล้าง ฯลฯ;
- 2) หลีกเลี่ยงการใช้บริเวณที่มีสภาพแวดล้อมที่จะทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของอาหาร (เช่น พื้นที่ที่ปนเปื้อน);
- 3) ควบคุมสิ่งปนเปื้อน สัตว์พาหะนำเชื้อ และโรคของสัตว์และพืชต่าง ๆ เท่าที่จะปฏิบัติได้ เพื่อลดผลกระทบต่อความปลอดภัยด้านอาหารให้เหลือน้อยที่สุด (เช่น การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรและยาสัตวอย่างเหมาะสม);
- 4) รับเอาวิธีการปฏิบัติและมาตรการต่าง ๆ มาใช้ เพื่อให้มั่นใจว่าผลิตอาหารภายใต้สภาวะที่ถูกสุขลักษณะอย่างเหมาะสม (เช่น การทำความสะอาดและการบำรุงรักษาเครื่องมือเก็บเกี่ยว การล้าง การรีดนมอย่างถูกสุขลักษณะ)

คำชี้แจงเหตุผล:

เพื่อลดความเป็นไปได้ที่จะนำมาซึ่งสิ่งปนเปื้อน ที่อาจเกิดผลเสียต่อความปลอดภัยของอาหารหรือความเหมาะสมของอาหารสำหรับการบริโภค ในทุกขั้นตอนของโซ่อาหาร

ประเภทของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตขั้นต้นอาจทำให้การกำจัดหรือลดอันตรายบางอย่างเป็นไปได้ยาก อย่างไรก็ตามการใช้โปรแกรมพื้นฐาน เช่น การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี GHPs เมื่อดำเนินการตามขั้นตอนทำให้ลดการเกิดหรือลดระดับอันตรายในโซ่อาหาร เช่น ขั้นตอนการรีดนม

สำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์นม ขั้นตอนในการผลิตตามสุขลักษณะสำหรับไข่ หรือการควบคุมน้ำใช้ในการเกษตรสำหรับการปลูกผักสลัด ข้อกำหนดดังต่อไปนี้อาจไม่ได้ใช้กับประเภทและสถานการณ์ของการผลิตขั้นต้นได้ทุกข้อกำหนด ผู้ประกอบการอาหารควรพิจารณาความเหมาะสมของมาตรการที่เลือกใช้

2.1 การควบคุมสภาพแวดล้อม

ระบุแหล่งที่อาจมีการปนเปื้อนจากสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการผลิตขั้นต้นไม่ควรดำเนินการในบริเวณที่มีสิ่งปนเปื้อนที่ทำให้มีสารเหล่านั้นในอาหารในระดับที่ไม่เป็นที่ยอมรับ เช่น ผลิตในบริเวณที่มีมลพิษ^{2/} อยู่ใกล้สถานที่ปล่อยแก๊สพิษหรือกลิ่นไม่พึงประสงค์ที่สามารถทำให้อาหารติดกลิ่นดังกล่าว หรือใกล้แหล่งน้ำปนเปื้อน เช่น ท่อน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรมหรือน้ำที่ไหลผ่านจากพื้นที่การเกษตรที่ปนเปื้อนสิ่งปนเปื้อนหรือสารเคมีตกค้าง ยกเว้นมีมาตรการลดหรือป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

2.2 การผลิตอย่างถูกสุขลักษณะ

พิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมการผลิตขั้นต้นต่อความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหารตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการระบุจุดใดของกิจกรรมเหล่านั้นที่มีความน่าจะเป็นสูงที่จะเกิดการปนเปื้อน และใช้มาตรการเฉพาะดำเนินการเพื่อลดและกำจัดความน่าจะเป็นดังกล่าวหากเป็นไปได้

ผู้ผลิตควรนำมาตรการไปใช้เท่าที่จะปฏิบัติได้เพื่อ:

- 1) ควบคุมการปนเปื้อนจาก ดิน น้ำ อาหารสัตว์ ปุ๋ย (รวมทั้งปุ๋ยธรรมชาติ) วัตถุอันตรายทางการเกษตร (pesticides) ยาสัตว์ หรือสารอื่นใดที่ใช้ในการผลิตขั้นต้น;
- 2) ป้องกันแหล่งผลิตอาหารจากอูจจาระ และการปนเปื้อนอื่น ๆ (เช่น เชื้อจากสัตว์ที่ทำให้เกิดโรคผ่านทางอาหาร);
- 3) ควบคุมสุขอนามัยพืชและสัตว์ เพื่อไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพมนุษย์จากการบริโภคอาหาร หรือส่งผลเสียต่อความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ (เช่น สังเกตระยะเวลาหยุดการใช้ยาสัตว์และวัตถุอันตรายทางการเกษตร จดบันทึกหากปฏิบัติได้); และ
- 4) จัดการของเสียและเก็บรักษาสารอันตรายอย่างเหมาะสม

2.3 การปฏิบัติต่ออาหาร การเก็บรักษา และการขนส่ง

มีขั้นตอนการดำเนินการ เพื่อ:

- 1) คัดเลือกอาหารเพื่อขจัดสิ่งที่ไม่ใช่บริโภคออก;
- 2) กำจัดวัสดุที่ตัดทิ้งอย่างถูกสุขลักษณะ; และ

^{2/} ดูคำแนะนำเพิ่มเติมจาก Code of Practice Concerning Source Directed Measures to Reduce Contamination of Food with Chemicals (CXC 49-2001)

- 3) ป้องกันอาหารจากการปนเปื้อนโดยสัตว์พาหะนำเชื้อ หรือสิ่งปนเปื้อนทางเคมี ภายภาพ หรือชีวภาพ หรือสารที่ไม่พึงประสงค์อื่นระหว่างการปฏิบัติต่ออาหาร (เช่น การตัดแยก การแบ่งชั้น การล้าง) การเก็บรักษา และการขนส่ง เอาใจใส่ที่จะป้องกันการเสื่อมเสียและการเน่าเสียของอาหาร โดยใช้มาตรการต่างๆ ที่เหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงการควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น การควบคุมอื่นๆ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน

2.4 การทำความสะอาด การบำรุงรักษา และสุขอนามัยส่วนบุคคล

มีสิ่งอำนวยความสะดวกและขั้นตอนการดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่า:

- 1) มีการทำความสะอาดและการบำรุงรักษาที่จำเป็นอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ทำให้ความปลอดภัยด้านอาหารลดลง (เช่น มั่นใจว่าเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บเกี่ยวไม่เป็นแหล่งของการปนเปื้อน); และ
- 2) คงไว้ซึ่งสุขอนามัยส่วนบุคคลในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรไม่เป็นแหล่งของการปนเปื้อน (เช่น โดยอุจจาระมนุษย์)

3. สถานประกอบการ – การออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือ (Establishment- Design of Facilities and Equipment)

วัตถุประสงค์:

อาคารสถานที่ผลิต เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ควรมีที่ตั้ง/จัดวาง ออกแบบ และสร้างโดยขึ้นกับลักษณะของการดำเนินงานและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แน่ใจว่า:

- 1) การปนเปื้อนน้อยที่สุด;
- 2) การออกแบบและวางผัง เอื้ออำนวยต่อการบำรุงรักษา การทำความสะอาด และการฆ่าเชื้อ และลดการปนเปื้อนจากอากาศได้อย่างเหมาะสม;
- 3) พื้นผิวและวัสดุต่างๆ โดยเฉพาะในส่วนที่สัมผัสอาหาร เป็นวัสดุที่ไม่เป็นพิษตามเจตนาของการใช้;
- 4) สิ่งอำนวยความสะดวกที่พอเหมาะ สำหรับการควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น การควบคุมอื่นๆ ตามความเหมาะสม;
- 5) การป้องกันที่มีประสิทธิภาพไม่ให้อากาศพาหะนำเชื้อเข้ามาและอยู่อาศัยได้; และ
- 6) ห้องน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับบุคลากรเพียงพอและเหมาะสม

คำชี้แจงเหตุผล:

การเอาใจใส่ต่อการออกแบบและก่อสร้างอย่างถูกสุขลักษณะ มีทำเลที่ตั้งเหมาะสม และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกไว้พอเพียง เป็นสิ่งจำเป็นในการควบคุมสิ่งปนเปื้อนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 ทำเลที่ตั้งและโครงสร้าง

3.1.1 ทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการ

ไม่ตั้งสถานประกอบการอาหารในบริเวณที่มีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยหรือความเหมาะสมของอาหาร และไม่สามารถควบคุมอันตรายได้โดยมาตรการที่สมเหตุสมผล ทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการ รวมทั้งสิ่งปลูกสร้างชั่วคราว/เคลื่อนย้ายได้ ไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อนจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยปกติสถานประกอบการควรตั้งห่างจากบริเวณต่อไปนี้ เว้นแต่จะมีการจัดการให้มีการป้องกันอย่างเพียงพอ:

- 1) บริเวณที่สภาพแวดล้อมปนเปื้อนและมีการดำเนินงานของอุตสาหกรรม ที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดการปนเปื้อนต่ออาหาร;
- 2) บริเวณที่น้ำท่วมถึงได้;
- 3) บริเวณที่สัตว์พาหะนำเชื้อมักอาศัยอยู่; และ
- 4) บริเวณที่ไม่สามารถจัดหรือขนถ่ายของเสียไม่ว่าจะเป็นของแข็งหรือของเหลวออกไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.2 การออกแบบและวางผังสถานประกอบการอาหาร

ออกแบบและวางผังสถานประกอบการอาหารเพื่อการบำรุงรักษาและทำความสะอาด การวางผังอาคารสถานประกอบการและผังการดำเนินงาน รวมถึงการเคลื่อนย้ายบุคลากรและวัสดุในอาคาร ป้องกันหรือลดการปนเปื้อนให้เหลือน้อยที่สุด

ให้แยกบริเวณที่มีระดับการควบคุมด้านสุขลักษณะที่แตกต่างกัน (เช่น บริเวณวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์สุดท้าย) ออกจากกัน เพื่อลดการปนเปื้อนข้ามโดยใช้มาตรการต่างๆ เช่น การแยกทางกายภาพ (เช่น กำแพง ฝักัน) ทำเลที่ตั้ง (เช่น ระยะเวลา) ทิศทางการเคลื่อนย้าย (เช่น เส้นทางการผลิตที่ไปในทิศทางเดียว) การไหลของอากาศ หรือการแยกเวลาผลิตโดยทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่เหมาะสมระหว่างการใช้แต่ละครั้ง

3.1.3 โครงสร้างภายในและส่วนประกอบ

สร้างโครงสร้างภายในสถานประกอบการอาหารให้แข็งแรง ด้วยวัสดุทนทาน ที่ง่ายต่อการบำรุงรักษา ทำความสะอาด และสามารถฆ่าเชื้อได้ง่ายตามความเหมาะสม สร้างโดยใช้วัสดุที่ไม่เป็นพิษ และไม่ทำปฏิกิริยาต่ออาหาร ตามเจตนาของการใช้และสภาพการดำเนินงานตามปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเป็นไปตามข้อกำหนดเฉพาะต่อไปนี้ตามความจำเป็น เพื่อความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร:

- 1) พื้นผิวของผนัง ฝักัน และพื้น ควรทำจากวัสดุกันน้ำ ง่ายต่อการทำความสะอาด และฆ่าเชื้อตามความเหมาะสม;
- 2) ผนังและฝักัน ควรมีผิวหน้าเรียบ สูงพอเหมาะต่อการปฏิบัติงาน;

- 3) พื้นควรสร้างให้สามารถระบายน้ำได้เพียงพอและทำความสะอาดได้;
 - 4) เพดานและอุปกรณ์ที่ยึดติดอยู่ด้านบน (เช่น หลอดไฟ) ควรติดตั้งให้อยู่ในสภาพป้องกันการแตกตามความเหมาะสม รวมถึงควรเป็นพื้นผิวเรียบเพื่อลดการเกาะของสิ่งสกปรก การควบแน่นของไอน้ำ และการหลุดร่วงของฝุ่นละอองและเศษชิ้นส่วน;
 - 5) หน้าที่่างควรทำความสะอาดได้ง่าย สร้างให้ลดการเกาะของสิ่งสกปรก และควรติดมุ้งลวดที่สามารถถอดและทำความสะอาดได้ตามความจำเป็น; และ
 - 6) ประตูควรมีผิวเรียบ ไม่ดูดซับน้ำ ทำความสะอาดได้ง่าย และฆ่าเชื้อได้ ตามความจำเป็น
- พื้นผิวบริเวณปฏิบัติงานที่สัมผัสโดยตรงกับอาหาร อยู่ในสภาพดี ทนทาน รวมทั้งทำความสะอาด บำรุงรักษา และฆ่าเชื้อได้ง่าย ทำจากวัสดุที่เรียบ ไม่ดูดซับน้ำ และไม่ทำปฏิกิริยากับอาหาร สารทำความสะอาด และสารฆ่าเชื้อ ในสภาพการปฏิบัติงานปกติ

3.1.4 สถานประกอบการอาหารชั่วคราว/เคลื่อนย้ายได้ และเครื่องจำหน่าย

สถานประกอบการและโครงสร้างต่างๆ ในข้อนี้ รวมถึงแผงขายของ รถเข็นขายของริมบาทวิถี เครื่องจำหน่าย สิ่งปลูกสร้างชั่วคราว เช่น เต็นท์ และกระโจมขนาดใหญ่

สถานประกอบการและโครงสร้างดังกล่าว มีทำเลที่ตั้ง ออกแบบ และสร้างในลักษณะที่หลีกเลี่ยง การปนเปื้อนของอาหาร และการเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อเท่าที่จะปฏิบัติ ได้อย่างสมเหตุสมผล นอกจากนี้ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับห้องน้ำและการล้างมือ ตามความเหมาะสม

3.2 สิ่งอำนวยความสะดวก

3.2.1 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการระบายน้ำและการกำจัดของเสีย

จัดให้มีและบำรุงรักษาระบบและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการระบายน้ำและกำจัดของเสีย อย่างเพียงพอ ออกแบบและก่อสร้างให้สามารถหลีกเลี่ยงโอกาสในการปนเปื้อนอาหาร หรือระบบน้ำใช้ การเดินท่อมีการป้องกันการไหลย้อนกลับ การปนเปื้อนจากจุดเชื่อมต่อ และก๊าซในท่อระบายน้ำย้อนกลับ การระบายน้ำไม่ไหลจากบริเวณที่มีการปนเปื้อนสูง (เช่น ห้องสุขา หรือบริเวณเตรียมวัตถุดิบ) ไปยังบริเวณผลิตภัณฑ์สุดท้ายก่อนการบรรจุ

เก็บและกำจัดของเสียโดยบุคลากรที่ผ่านการอบรม และมีบันทึกการกำจัดตามความเหมาะสม ที่ตั้งของการกำจัดของเสียอยู่ห่างจากสถานประกอบการอาหารเพื่อป้องกันการอยู่อาศัยของ สัตว์พาหะนำเชื้อ ให้ซึ่งภาชนะบรรจุของเสีย ผลพลอยได้ สารที่บริโภคไม่ได้หรือเป็นอันตราย แยกไว้เฉพาะ สร้างภาชนะดังกล่าวอย่างเหมาะสม และทำจากวัสดุกันน้ำตามความเหมาะสม

ภาชนะที่ใช้เก็บวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายก่อนนำไปกำจัด ให้ซึ่งและปิดล็อกได้ตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของอาหารโดยจงใจหรือโดยบังเอิญ

3.2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำความสะอาด

จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอโดยออกแบบอย่างเหมาะสม สำหรับการทำความสะอาด ภาชนะและเครื่องมือ สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ควรมีระบบน้ำร้อน หรือน้ำเย็น หรือทั้งสองอย่างเพียงพอตามที่จำเป็น แยกบริเวณทำความสะอาดอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในบริเวณที่มีการปนเปื้อนสูง เช่น ห้องสุขา บริเวณระบายน้ำและกำจัดของเสีย สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับล้างอาหารควรแยกจากสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับล้างภาชนะและเครื่องมือ และอ่างล้างมือควรแยกต่างหากจากอ่างล้างอาหาร ตามความเหมาะสม

3.2.3 สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขลักษณะส่วนบุคคลและห้องสุขา

มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการล้างและห้องสุขาอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถคงไว้ซึ่งสุขลักษณะส่วนบุคคลในระดับที่เหมาะสม และหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนจากบุคลากรไปยังอาหาร ให้ตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นในบริเวณที่เหมาะสมและไม่ใช้สำหรับวัตถุประสงค์อื่น เช่น เก็บรักษาอาหารหรือสิ่งที่สัมผัสอาหาร สิ่งอำนวยความสะดวกรวมถึง:

- 1) อุปกรณ์ล้างมือและท่ามือให้แห้ง รวมทั้งสบู่ (ควรเป็นสบู่เหลว) อ่างล้างมือ และควรมีระบบน้ำร้อนและน้ำเย็น (หรือมีการควบคุมอุณหภูมิอย่างเหมาะสม) ตามความเหมาะสม;
- 2) อ่างล้างมือที่ได้รับการออกแบบอย่างถูกสุขลักษณะ ควรเป็นก๊อกน้ำที่ไม่ใช้มือในการเปิดและปิด หากเป็นไปได้ ควรมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดการปนเปื้อนจากก๊อกน้ำให้เหลือน้อยที่สุด; และ
- 3) มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้าของบุคลากรหากจำเป็น

อ่างล้างมือไม่ควรใช้ล้างอาหารหรือภาชนะ

3.2.4 อุณหภูมิ

มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอสำหรับการทำความร้อน การทำความเย็น การหุงต้ม การแช่เย็น และแช่แข็งอาหาร การเก็บรักษาอาหารแช่เย็นหรือแช่แข็ง ขึ้นอยู่กับลักษณะของการปฏิบัติงานด้านอาหารที่ดำเนินการ และมีการควบคุมอุณหภูมิโดยรอบตามความจำเป็นเพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหาร

3.2.5 คุณภาพอากาศและการระบายอากาศ

จัดให้มีการระบายอากาศตามธรรมชาติหรือโดยเครื่องกลอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อ:

- 1) ลดการปนเปื้อนผ่านทางอากาศต่ออาหาร เช่น จากละอองน้ำและหยดน้ำจากการควบแน่นของไอน้ำ;
- 2) ช่วยควบคุมอุณหภูมิโดยรอบ;
- 3) ควบคุมกลิ่นที่อาจมีผลต่อความเหมาะสมของอาหาร; และ

- 4) ควบคุมความชื้นเพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร (เช่น เพื่อป้องกันการเพิ่มความชื้นในอาหารแห้ง ที่อาจทำให้จุลินทรีย์เจริญและสร้างสารที่เป็นพิษจากกระบวนการสร้างและสลาย)

ออกแบบและสร้างระบบระบายอากาศ เพื่อไม่ให้อากาศเคลื่อนจากบริเวณที่ปนเปื้อนไปยังบริเวณที่สะอาด รวมทั้งสามารถบำรุงรักษาและทำความสะอาดได้ง่าย

3.2.6 แสงสว่าง

จัดให้มีแสงจากธรรมชาติหรือแสงจากไฟฟ้าอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกสุขลักษณะ แสงสว่างไม่ควรมีผลกระทบต่อความสามารถในการตรวจหาข้อบกพร่องหรือสิ่งปนเปื้อนในอาหาร หรือการตรวจสอบความสะอาดของสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือ ความเข้มของแสงพอเหมาะกับลักษณะการปฏิบัติงาน ควรป้องกันอุปกรณ์ที่ให้แสงสว่างตามความเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่าหากเกิดการแตกหักเสียหายจะไม่ปนเปื้อนกับอาหาร

3.2.7 การเก็บรักษา

มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอและควรแยกต่างหากตามความจำเป็นสำหรับการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์อาหาร ส่วนประกอบอาหาร บรรจุภัณฑ์อาหาร และสารเคมีที่ไม่ใช่อาหาร (รวมทั้งวัสดุทำความสะอาด สารหล่อลื่น และเชื้อเพลิง) อย่างปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ ในการเก็บรักษา ควรแยกอาหารดิบและสุกออกจากกันได้ หรืออาหารที่มีและไม่มีสารก่อภูมิแพ้แยกออกจากกันได้

ออกแบบและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเก็บรักษาอาหารเพื่อ:

- 1) อำนวยความสะดวกในการบำรุงรักษา และทำความสะอาดอย่างเพียงพอ;
- 2) หลีกเลี่ยงการเข้าถึงและการอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อ;
- 3) สามารถป้องกันอาหารจากการปนเปื้อน รวมถึงการปนเปื้อนข้ามของสารก่อภูมิแพ้ ระหว่างการเก็บรักษาอย่างได้ผล; และ
- 4) จัดให้มีสภาพแวดล้อมที่ทำให้อาหารเสื่อมเสียได้น้อยที่สุดตามความจำเป็น (เช่น โดยการควบคุมอุณหภูมิและความชื้น)

ประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาที่ต้องใช้ขึ้นอยู่กับลักษณะของอาหาร จัดเก็บวัสดุในการทำความสะอาดและวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายไว้ในสถานที่ที่ปลอดภัยและแยกต่างหาก

3.3 เครื่องมือ

3.3.1 ข้อกำหนดทั่วไป

เครื่องมือและภาชนะที่สัมผัสอาหารเหมาะสมต่อการสัมผัสอาหาร ควรออกแบบ สร้าง ติดตั้ง และจัดวาง เครื่องมือ อุปกรณ์ และภาชนะ เพื่อให้แน่ใจว่าสามารถทำความสะอาดได้อย่างเพียงพอ (ยกเว้นภาชนะบรรจุที่ใช้ครั้งเดียว) ฆ่าเชื้อ (ตามความจำเป็น) และบำรุงรักษาหรือเลิกใช้

ตามความจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนของอาหาร ตามหลักการออกแบบที่ถูกสุขลักษณะ เครื่องมือและภาชนะทำจากวัสดุไม่เป็นพิษตามเจตนาของการใช้ เครื่องมือทนทานและสามารถเคลื่อนย้ายหรือถอดออกได้เพื่อให้เอื้อต่อการซ่อมบำรุง การทำความสะอาด การฆ่าเชื้อ และการตรวจสอบสัตว์พาหะนำเชื้อ ตามความจำเป็น

3.3.2 การควบคุมอาหารและเครื่องมือตรวจเฝ้าระวัง

ออกแบบเครื่องมือที่ใช้หุงต้ม ให้ความร้อน ทำความเย็น เก็บรักษา หรือแช่แข็งอาหาร ให้สามารถทำให้อุณหภูมิอาหารอยู่ที่ระดับที่ต้องการได้รวดเร็วเท่าที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ด้านความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร และรักษาอุณหภูมิอาหารอย่างได้ผล

ควรออกแบบเครื่องมือดังกล่าวเพื่อให้ตรวจวัดอุณหภูมิหากจำเป็น และควบคุมอุณหภูมิได้ ควรสอบเทียบเครื่องมือตรวจเฝ้าระวังตามความเหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าอุณหภูมิของกระบวนการผลิตอาหารถูกต้อง (accurate)

เครื่องมือดังกล่าวควรควบคุมและตรวจเฝ้าระวังความชื้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การไหลของอากาศและลักษณะอื่นที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยหรือเหมาะสมของอาหาร ตามความจำเป็น

4. การฝึกอบรมและความสามารถ (Training and Competence)

วัตถุประสงค์:

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกับอาหารทั้งที่สัมผัสอาหารโดยตรงหรือโดยอ้อมควรมีความเข้าใจที่เพียงพอเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหารเพื่อให้มั่นใจว่าบุคคลเหล่านั้นมีความสามารถที่เหมาะสมกับการปฏิบัติการกับอาหารที่ต้องดำเนินการนั้น

คำชี้แจงเหตุผล:

การฝึกอบรมเป็นพื้นฐานสำคัญต่อระบบสุขลักษณะอาหารและความสามารถของบุคลากร การให้การอบรมด้านสุขลักษณะ หรือการให้คำแนะนำ หรือทั้งสองอย่าง และการดูแลที่เพียงพอแก่ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับอาหาร ช่วยให้มีมั่นใจในความปลอดภัยของอาหารและความเหมาะสมต่อการบริโภค

4.1 ความตระหนักและความรับผิดชอบ

การฝึกอบรมสุขลักษณะอาหารเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับธุรกิจอาหาร ให้บุคลากรทุกคนตระหนักในบทบาทและความรับผิดชอบของตนเองในการป้องกันอาหารจากการปนเปื้อนหรือเสื่อมเสีย บุคลากรมีความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติต่ออาหารได้อย่างถูกสุขลักษณะ แนะนำการใช้ที่ถูกต้องแก่ผู้ใช้สารเคมีทำความสะอาดหรือสารเคมีอื่นที่อาจเป็นอันตรายเพื่อป้องกันการปนเปื้อนอาหาร

4.2 โปรแกรมการฝึกอบรม

องค์ประกอบที่คำนึงถึงในการพิจารณาว่าควรฝึกอบรมมากน้อยเพียงใด เช่น:

- 1) ลักษณะของอันตรายที่เกี่ยวข้องกับอาหารที่ผลิตนั้น เช่น คุณสมบัติของอาหารที่สนับสนุนการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ก่อโรคหรือจุลินทรีย์ที่ทำให้อาหารเน่าเสีย โอกาสการมีสิ่งปนเปื้อนทางกายภาพหรือสารก่อภูมิแพ้;
- 2) ลักษณะวิธีที่ผลิต แปรรูป ปฏิบัติต่ออาหาร และการบรรจุหีบห่อ รวมถึงโอกาสที่จะเกิดการปนเปื้อน;
- 3) ขั้นตอนและลักษณะของกระบวนการแปรรูปหรือการจัดเตรียมที่จะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ก่อนการบริโภคขั้นสุดท้าย;
- 4) สภาพการเก็บอาหาร;
- 5) ช่วงระยะเวลาก่อนการบริโภคที่คาดไว้; และ
- 6) การใช้และบำรุงรักษาเครื่องจักรและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับอาหาร

โปรแกรมการฝึกอบรมควรคำนึงถึงระดับความรู้และทักษะของบุคลากรที่รับการอบรม หัวข้อในการฝึกอบรมอาจรวมหัวข้อต่อไปนี้ตามความเหมาะสมกับหน้าที่ของแต่ละคน:

- 1) หลักการสุขลักษณะทางอาหารที่เหมาะสมกับธุรกิจอาหารนั้น ๆ;
- 2) มาตรการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอาหารซึ่งใช้ในการป้องกันสิ่งปนเปื้อนในอาหาร;
- 3) ความสำคัญของสุขลักษณะส่วนบุคคลที่ดีสำหรับความปลอดภัยด้านอาหาร รวมถึงการล้างมือที่ถูกต้อง และใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมหากจำเป็น;
- 4) การปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดีที่เหมาะสมกับธุรกิจอาหาร;
- 5) การปฏิบัติที่เหมาะสมเมื่อสังเกตพบปัญหาทางสุขลักษณะอาหาร

นอกจากนี้การมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับลูกค้ายังเป็นหนึ่งในปัจจัยสำหรับกำหนดการฝึกอบรมให้แก่บุคลากรที่อยู่ในการค้าปลีกและบริการอาหาร เนื่องจากอาจต้องถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ (เช่น สารก่อภูมิแพ้) ให้แก่ลูกค้า

4.3 การแนะนำและกำกับดูแล

รูปแบบของการแนะนำและกำกับดูแลที่จำเป็นขึ้นกับขนาดของธุรกิจ ลักษณะของกิจกรรมและชนิดของอาหารที่เกี่ยวข้อง ผู้จัดการ หัวหน้าผู้ตรวจดูแล และผู้ปฏิบัติ/บุคลากร ควรมีความรู้ที่เพียงพอเกี่ยวกับหลักการและการปฏิบัติด้านสุขลักษณะอาหาร เพื่อให้สามารถระบุการเบี่ยงเบนและลงมือปฏิบัติที่จำเป็นตามความเหมาะสมของหน้าที่

ควรประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกอบรมและการแนะนำเป็นระยะ ควบคู่กับการกำกับดูแลและทวนสอบเป็นประจำ เพื่อให้แน่ใจว่าได้นำขั้นตอนการดำเนินงานไปปฏิบัติอย่างได้ผล ให้บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในการควบคุมอาหารได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ เพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรเหล่านั้นมีความสามารถที่จะดำเนินการตามที่ได้รับ

มอบหมาย และตระหนักถึงผลกระทบของหน้าที่ตนต่อความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหาร

4.4 การฝึกอบรมเพื่อฟื้นฟูความรู้

ทบทวนโปรแกรมการฝึกอบรมและปรับให้ทันสมัยเป็นประจำตามความจำเป็น จัดให้มีระบบที่มั่นใจว่าผู้ปฏิบัติต่ออาหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอาหาร เช่น พนักงานซ่อมบำรุง ยังตระหนักถึงขั้นตอนการดำเนินการที่จำเป็นทั้งหมด เพื่อคงไว้ซึ่งความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร และเก็บรักษาคำบันทึกการฝึกอบรมไว้

5. การบำรุงรักษา ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ และควบคุมสัตว์พาหะนำเชื้อ ในสถานประกอบการ (Establishment Maintenance, Cleaning and Disinfection, and Pest Control)

วัตถุประสงค์:

เพื่อจัดทำระบบที่มีประสิทธิผล เพื่อ:

- 1) ให้แน่ใจว่ามีการบำรุงรักษาสถานประกอบการ;
- 2) ให้แน่ใจว่ามีความสะอาด และมีการฆ่าเชื้อที่เพียงพอเมื่อจำเป็น;
- 3) ให้แน่ใจว่ามีการควบคุมสัตว์พาหะนำเชื้อ;
- 4) ให้แน่ใจว่ามีการจัดการของเสีย; และ
- 5) ตรวจสอบเฝ้าระวังประสิทธิผลของขั้นตอนการดำเนินการของการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ การควบคุมสัตว์พาหะนำเชื้อ และการจัดการของเสีย

คำชี้แจงเหตุผล:

เพื่อเอื้อให้การควบคุมสิ่งปนเปื้อนของอาหาร สัตว์พาหะนำเชื้อ และสารอื่นที่อาจทำให้ความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหารลดลง เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

5.1 การบำรุงรักษาและการทำความสะอาด

5.1.1 ข้อกำหนดทั่วไป

ดูแลรักษาสถานที่ประกอบการและเครื่องมือไว้ในสภาพที่เหมาะสมเพื่อ:

- 1) เอื้อต่อขั้นตอนการดำเนินการทั้งหมดด้านการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ;
- 2) ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์; และ
- 3) ป้องกันการปนเปื้อนของอาหาร เช่น จากสัตว์พาหะนำเชื้อ เศษโลหะ เศษวัสดุที่หลุดลอก ลังสกปรก สารเคมี ไม้ พลาสติก แก้ว กระดาษ

ในการทำความสะอาด ให้จัดเศษอาหารและสิ่งสกปรกที่อาจเป็นแหล่งปนเปื้อนรวมถึงสารก่อภูมิแพ้ วิธีการและวัสดุที่จำเป็นในการทำความสะอาดขึ้นกับลักษณะของสถานประกอบการ ชนิดอาหาร และพื้นผิวที่ทำความสะอาด หลังทำความสะอาดอาจต้องฆ่าเชื้อโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นผิวสัมผัสอาหาร

ในระหว่างการทำทำความสะอาดและบำรุงรักษา ให้ใส่ใจด้านสุขลักษณะเพื่อไม่ให้ความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหารลดลง ใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดสำหรับพื้นผิวสัมผัสอาหาร ในบริเวณจัดเตรียมและเก็บรักษาอาหาร

จัดการและใช้สารเคมีที่ใช้ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อด้วยความระมัดระวัง และปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ผลิตสารเคมี เช่น การเจือจางและระยะเวลาสัมผัสที่ถูกต้อง และเก็บแยกจากอาหารตามความจำเป็นในภาชนะที่มีการขังชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนอาหาร

แยกเครื่องมือและอุปกรณ์ทำความสะอาดที่กำหนดให้ใช้อย่างเหมาะสมสำหรับบริเวณที่มีสุขลักษณะแตกต่างกัน เช่น พื้นผิวสัมผัสอาหารและไม่สัมผัสอาหาร

เก็บรักษาเครื่องมือทำความสะอาดในสถานที่ที่เหมาะสม และในลักษณะที่ป้องกันการปนเปื้อน รักษาความสะอาดของเครื่องมือทำความสะอาด มีการบำรุงรักษา และเปลี่ยนใหม่เป็นระยะ เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งการปนเปื้อนข้ามของพื้นผิวต่างๆ หรืออาหาร

5.1.2 วิธีและขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ

การทำความสะอาดสามารถทำได้โดยวิธีต่างๆ ทางกายภาพและทางเคมี ซึ่งอาจแยกทำหรือทำร่วมกัน วิธีทางกายภาพ เช่น ใช้ความร้อน ชัดถู ฉีดพ่น ใช้เครื่องดูดฝุ่น (หรือวิธีอื่นที่หลีกเลี่ยงการใช้น้ำ) และวิธีทางเคมีที่ใช้สารทำความสะอาด ต่าง หรือกรด การทำความสะอาดแบบแห้งหรือวิธีอื่นที่เหมาะสมสำหรับกำจัดและรวบรวมเศษอาหารและสิ่งสกปรกอาจจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน หรือบริเวณการแปรรูปอาหาร หรือทั้งสองอย่าง ที่การใช้น้ำทำให้เพิ่มโอกาสในการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ นอกจากนี้ให้เอาใจใส่ในขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการทำความสะอาดเพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่นำไปสู่การปนเปื้อนอาหาร เช่น ละอองน้ำจากการล้างที่ใช้ความดันสูงสามารถแพร่กระจายการปนเปื้อนจากบริเวณที่มีความสกปรกสูง เช่น พื้นและท่อระบายน้ำ เป็นบริเวณกว้างและปนเปื้อนพื้นผิวสัมผัสอาหารหรืออาหารที่ไม่มีป้องกันได้

ขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการทำความสะอาดแบบเปียกเกี่ยวข้องกับข้อต่อไปนี้ตามความเหมาะสม:

- 1) การขจัดคราบหรือเศษสิ่งสกปรกที่มองเห็นได้ออกจากพื้นผิวที่จะทำความสะอาด;
- 2) การใช้สารละลายของสารทำความสะอาดที่เหมาะสมเพื่อให้สิ่งสกปรกหลุดออก; และ
- 3) การชะล้างด้วยน้ำ (น้ำร้อนตามความเหมาะสม) เพื่อขจัดสิ่งสกปรกที่หลุดออกและสารตกค้างของสารทำความสะอาด

ควรใช้สารเคมีฆ่าเชื้อภายหลังการทำความสะอาดตามความจำเป็น แล้วชะล้างออก ยกเว้น คำแนะนำของผู้ผลิตซึ่งอยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์จะระบุไว้ว่าไม่จำเป็นต้องชะล้างออก ความเข้มข้นและระยะเวลาการใช้ของสารฆ่าเชื้อเหมาะสมตามการใช้และเป็นไปตามคำแนะนำของผู้ผลิตสารเคมีเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด หากการทำความสะอาดมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอที่จะขจัดสิ่งสกปรกทำให้สารฆ่าเชื้อสัมผัสกับจุลินทรีย์ได้ไม่เต็มที่ หรือใช้สารฆ่าเชื้อ ความเข้มข้นต่ำกว่าที่กำหนด จุลินทรีย์อาจยังเหลืออยู่ได้

ขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อทำให้มั่นใจว่าทุกส่วนของสถานประกอบการได้รับการทำความสะอาดอย่างเหมาะสม ควรร่างโปรแกรมขึ้นโดยมีผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องให้คำปรึกษาตามความเหมาะสม

ควรนำขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรไปใช้ตามความเหมาะสม ควรระบุดังนี้:

- 1) บริเวณ รายการเครื่องมือและเครื่องใช้ที่ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อตามความเหมาะสม;
- 2) ผู้รับผิดชอบสำหรับแต่ละงานโดยเฉพาะ;
- 3) วิธีและความถี่ของการทำความสะอาด และฆ่าเชื้อตามความเหมาะสม; และ
- 4) กิจกรรมการตรวจเฝ้าระวังและทวนสอบ

5.1.3 การตรวจเฝ้าระวังประสิทธิภาพ

ในการนำขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อไปใช้ ตรวจเฝ้าระวัง ประสิทธิภาพของขั้นตอนการดำเนินการและทวนสอบเป็นระยะ โดยวิธีการ เช่น ตรวจพินิจ และตรวจประเมิน เพื่อให้มั่นใจว่าได้นำขั้นตอนการดำเนินการไปใช้อย่างถูกต้อง วิธีการตรวจเฝ้าระวังขึ้นกับลักษณะของขั้นตอนการดำเนินการ โดยอาจรวมถึงความเป็นกรด-เบส (pH) อุณหภูมิ น้ำ ค่าการนำไฟฟ้า (conductivity) ความเข้มข้นของสารทำความสะอาด ความเข้มข้นของสารฆ่าเชื้อ และตัวแปรอื่นที่สำคัญ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำโปรแกรมทำความสะอาดและฆ่าเชื้อไปใช้ตามที่วางแผนไว้ และเพื่อทวนสอบประสิทธิภาพของโปรแกรมหาดังกล่าว

จุลินทรีย์อาจสามารถต้านทานสารฆ่าเชื้อเมื่อใช้เป็นระยะเวลานาน ให้ขั้นตอนการดำเนินการ สำหรับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อเป็นไปตามคำแนะนำของผู้ผลิตสารฆ่าเชื้อ ควรทบทวนกับผู้ผลิต/ผู้ส่งมอบ เป็นระยะ หากเป็นไปได้ เพื่อให้มั่นใจว่าสารฆ่าเชื้อที่ใช้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม อาจพิจารณาการหมุนเวียนใช้สารฆ่าเชื้อเพื่อให้มั่นใจว่ายับยั้งจุลินทรีย์ชนิดต่างๆ ได้ (เช่น แบคทีเรีย และรา)

ในขณะที่ประสิทธิภาพของสารทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ รวมทั้งคำแนะนำการใช้ได้รับการพิสูจน์ ยืนยันความใช้ได้โดยผู้ผลิตสารทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ ผู้ประกอบการอาหารควรมีมาตรการ สุ่มตัวอย่างและทดสอบสิ่งแวดล้อมและพื้นผิวสัมผัสอาหาร (เช่น การทดสอบโปรตีนและ สารก่อภูมิแพ้บนพื้นผิว หรือการทดสอบทางจุลชีววิทยาเพื่อหาจุลินทรีย์ที่เป็นดัชนีชี้วัดต่างๆ) เพื่อทวนสอบว่าโปรแกรมทำความสะอาดและฆ่าเชื้อมีประสิทธิภาพและนำไปใช้อย่างถูกต้อง

ทั้งนี้ การสุ่มตัวอย่างและทดสอบทางจุลชีววิทยาอาจไม่เหมาะสมสำหรับทุกกรณี วิธีการอื่น รวมถึงการสังเกตขั้นตอนการดำเนินงานสำหรับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ เช่น ความเข้มข้น ที่ถูกต้องของสารฆ่าเชื้อ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการและเพื่อให้มั่นใจว่าได้ปฏิบัติตามขั้นตอน การดำเนินการ นอกจากนี้ขั้นตอนการดำเนินการสำหรับการทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ และบำรุงรักษา ควรได้รับการทบทวนและปรับปรุงตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และจัดบันทึกไว้ ตามความเหมาะสม

5.2 ระบบการควบคุมสัตว์พาหะนำเชื้อ

5.2.1 ข้อกำหนดทั่วไป

สัตว์พาหะนำเชื้อ (เช่น นก หนู แมลง) เป็นอันตรายสำคัญต่อความปลอดภัยและเหมาะสม ของอาหาร อาจพบการอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อได้หากมีแหล่งเพาะพันธุ์และอาหาร ให้ปฏิบัติ ตามการปฏิบัติทางสุขลักษณะที่ดีเพื่อหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ชักนำสัตว์พาหะ นำเชื้อเข้ามา การออกแบบ วางผัง บำรุงรักษา และเลือกที่ตั้งอาคารที่ดี รวมทั้งการทำความสะอาด ตรวจสอบวัสดุที่นำเข้ามาใช้ และตรวจเฝ้าระวังที่มีประสิทธิผล สามารถลดความเป็นไปได้ ในการอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อ ด้วยวิธีนี้จะจำกัดความจำเป็นในการใช้วัตถุอันตรายได้

5.2.2 การป้องกัน

ให้มีการซ่อมบำรุงสถานประกอบการและดูแลให้อยู่ในสภาพดี เพื่อป้องกันสัตว์พาหะนำเชื้อเข้ามา และกำจัดแหล่งที่อาจเป็นที่เพาะพันธุ์ ให้มีฝาปิดช่อง ทางระบายน้ำ และบริเวณอื่นที่สัตว์พาหะ นำเชื้ออาจเข้ามาได้ ให้ปิดประตูเหล็กม้วนสนิทชิดกับพื้น การติดมุ้งลวด เช่น หน้าต่าง ประตู และช่องระบายอากาศ จะลดปัญหาสัตว์พาหะนำเชื้อเข้าสู่อาคารได้ ในที่ที่เป็นไปได้ควรกันไม่ให้ สัตว์เข้ามาในบริเวณสถานประกอบการแปรรูปอาหาร

5.2.3 การหลบซ่อนและอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อ

การมีอาหารและน้ำช่วยกระตุ้นให้สัตว์พาหะนำเชื้อเข้ามาหลบซ่อนและอยู่อาศัย ให้เก็บสิ่งทีอาจ เป็นอาหารได้ไว้ในภาชนะที่สามารถกันสัตว์พาหะนำเชื้อ หรือวางไว้เหนือพื้น หรือ ทั้งสองอย่าง และควรห่างจากผนัง ให้ดูแลรักษาบริเวณทั้งภายในและภายนอกสถานที่ผลิตอาหารให้สะอาด และปราศจากของเสีย ขยะควรเก็บในภาชนะที่มีฝาปิดและสามารถป้องกันสัตว์พาหะนำเชื้อได้ ตามความเหมาะสม นอกจากนี้สถานที่ที่อาจเป็นที่หลบซ่อน เช่น เครื่องมือเก่าหรือไม้ใช้แล้ว ให้นำออกจากสถานที่ผลิต

ออกแบบบริเวณโดยรอบสถานประกอบการอาหารเพื่อลดการดึงดูดและหลบซ่อนของ สัตว์พาหะนำเชื้อ

5.2.4 การตรวจเฝ้าระวังและตรวจหา

ตรวจสอบเพื่อหาร่องรอยการอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อในสถานประกอบการและบริเวณโดยรอบอย่างสม่ำเสมอ ออกแบบและติดตั้งเครื่องตรวจจับและกักตัก (เช่น ไฟดักแมลง กักตักที่ใช้เหยื่อล่อ) เพื่อป้องกันการปนเปื้อนที่อาจเกิดขึ้นกับวัตถุดิบ ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ หากการตรวจเฝ้าระวังและตรวจหาดำเนินการโดยบุคลากรภายนอก ผู้ประกอบการอาหารควรทบทวนรายงานการตรวจเฝ้าระวัง และทำให้มั่นใจว่าตนเองหรือบุคลากรภายนอกที่ดำเนินการควบคุมสัตว์พาหะนำเชื้อดำเนินการตามการปฏิบัติการแก้ไขหากจำเป็น (เช่น การกำจัดสัตว์พาหะนำเชื้อ ทำลายสถานที่หลบซ่อนหรือเส้นทางบุกรุก)

5.2.5 การควบคุมการอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อ

จัดการกับการเข้าอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อทันทีโดยบุคคลหรือบริษัทที่มีคุณสมบัติเหมาะสม พร้อมทั้งดำเนินการตามการปฏิบัติการแก้ไขที่เหมาะสม การใช้สารเคมี วิธีทางกายภาพหรือชีวภาพให้ทำโดยไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร ควรค้นหาสาเหตุของการเข้าอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อ พร้อมทั้งดำเนินการตามการปฏิบัติการแก้ไขเพื่อป้องกันปัญหาเกิดซ้ำ จุดบันทึกเกี่ยวกับการเข้าอยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อ การตรวจเฝ้าระวัง และการกำจัด

5.3 การจัดการของเสีย

5.3.1 ข้อกำหนดทั่วไป

มีวิธีที่เหมาะสมสำหรับการนำของเสียออกจากบริเวณผลิต และเก็บของเสีย ให้รวบรวมและจัดเก็บของเสียในภาชนะที่มีฝาปิด ไม่ปล่อยให้ของเสียสะสมและหมักหมมในบริเวณจัดการอาหาร เก็บรักษาอาหาร และบริเวณปฏิบัติงานอื่นหรือสิ่งแวดล้อมใกล้เคียง ในลักษณะที่ทำให้ไม่สามารถรักษาความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหารได้ อบรมพนักงานที่รับผิดชอบต่อการขนย้ายและจัดของเสีย (รวมทั้งขยะอันตราย) เพื่อไม่ให้กลายเป็นแหล่งปนเปื้อน

บริเวณที่เก็บของเสียควรจำแนกได้ง่าย ดูแลให้สะอาดอย่างเหมาะสม และไม่เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์พาหะนำเชื้อ นอกจากนี้ควรตั้งอยู่ห่างจากบริเวณแปรรูป

6. สุขลักษณะส่วนบุคคล (Personal Hygiene)

วัตถุประสงค์:

เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ที่สัมผัสกับอาหารทั้งทางตรงและทางอ้อม:

- 1) รักษาสุขภาพให้เหมาะสม;
- 2) รักษาความสะอาดส่วนบุคคลไว้ในระดับที่เหมาะสม; และ
- 3) ประพฤติและปฏิบัติงานในลักษณะที่เหมาะสม

คำชี้แจงเหตุผล:

บุคลากรที่ไม่รักษาความสะอาดส่วนบุคคลไว้ในระดับที่เหมาะสม ผู้ที่เจ็บป่วย หรือปฏิบัติตัวไม่เหมาะสม สามารถทำให้เกิดการปนเปื้อนในอาหารและทำให้ผู้บริโภคเจ็บป่วยผ่านทางอาหารได้

ให้ผู้ประกอบการอาหารจัดทำนโยบายและขั้นตอนการดำเนินการสำหรับสุขลักษณะส่วนบุคคลให้ผู้ประกอบการอาหารทำให้มั่นใจว่าบุคลากรทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของสุขลักษณะส่วนบุคคลที่ดี รวมทั้งเข้าใจและทำตามการปฏิบัติที่ทำให้มั่นใจในความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร

6.1 ภาวะสุขภาพ

ไม่ให้บุคลากรที่ทราบแน่ชัดหรือสงสัยว่าเจ็บป่วยหรือเป็นพาหะนำโรคที่อาจส่งผ่านสู่อาหารเข้าไปในบริเวณปฏิบัติงานเกี่ยวกับอาหารหากเห็นว่าอาจทำให้อาหารปนเปื้อนได้ บุคคลใดที่อยู่ในภาวะดังกล่าวให้รายงานการเจ็บป่วยหรืออาการของการเจ็บป่วยให้ผู้บริหารทราบทันที อาจเป็นการเหมาะสมที่จะแยกบุคลากรออกจากงานที่สัมผัสอาหารระยะเวลาหนึ่งหลังจากอาการทุเลา หรือได้รับอนุญาตจากแพทย์ก่อนกลับเข้าทำงานสำหรับบางโรค

6.2 การเจ็บป่วยและบาดเจ็บ

อาการของโรคที่ควรรายงานต่อผู้บริหาร เพื่อพิจารณาความจำเป็นในการแยกบุคลากรออกจากงานที่สัมผัสอาหาร หรือตรวจรักษา หรือทั้งสองอย่าง รวมถึง:

- 1) ภาวะดีซ่าน;
- 2) อาการท้องร่วง;
- 3) การอาเจียน;
- 4) เป็นไข้;
- 5) เจ็บคอและมีไข้;
- 6) มีแผลติดเชื้อที่ผิวหนัง (ฝี สิว บาดแผล); และ
- 7) มีน้ำมูก น้ำหนัก หรือตาแฉะ

มอบหมายผู้มีบาดแผลและบาดเจ็บให้ทำงานในส่วนที่ไม่ได้สัมผัสอาหารโดยตรงตามความจำเป็น เมื่อบุคลากรได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงานต่อ ปิดแผลด้วยพลาสติกกันน้ำที่เหมาะสม และสวมถุงมือตามความเหมาะสม ปฏิบัติตามมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าพลาสติกจะไม่กลายเป็นที่มาของการปนเปื้อน (เช่น ใช้พลาสติกที่มีสีแตกต่างจากอาหารหรือตรวจจับได้ด้วยเครื่องตรวจจับโลหะหรือเอกซเรย์)

6.3 ความสะอาดส่วนบุคคล

ให้บุคลากรรักษาความสะอาดส่วนบุคคลไว้ในระดับสูง สวมชุดกันเปื้อนที่เหมาะสม ที่คลุมผม และหนวดเครา รวมทั้งรองเท้า ตามความเหมาะสม ใช้มาตรการป้องกันการปนเปื้อนข้ามจากบุคลากรโดยการล้างมือที่เพียงพอ และการสวมถุงมือตามความจำเป็น หากสวมถุงมือ ใช้มาตรการเพื่อทำให้มั่นใจว่าถุงมือไม่เป็นแหล่งของการปนเปื้อน

ให้บุคลากรซึ่งรวมทั้งผู้ที่สวมถุงมือล้างมือเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความสะอาดส่วนบุคคลอาจมีผลต่อความปลอดภัยด้านอาหาร ให้บุคลากรล้างมือโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ:

- 1) ก่อนเริ่มปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับอาหาร;
- 2) กลับเข้าทำงานหลังจากเวลาพัก;
- 3) ทันทีหลังจากการใช้ห้องสุขา; และ
- 4) หลังจากจับต้องวัสดุที่ปนเปื้อน เช่น ของเสีย หรืออาหารดิบและยังไม่ผ่านการแปรรูปที่สามารถทำให้เกิดการปนเปื้อนของอาหารอื่น

เพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อนอาหาร ให้บุคลากรล้างมือด้วยสบู่และน้ำ แล้วล้างออกและทำให้แห้ง ในลักษณะที่ไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อนมือซ้ำ ไม่ใช้สารฆ่าเชื้อสำหรับมือแทนการล้างมือ โดยใช้สารฆ่าเชื้อสำหรับมือหลังจากล้างมือแล้วเท่านั้น

6.4 พฤติกรรมส่วนบุคคล

เมื่อปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับอาหาร ให้บุคลากรละเว้นจากการประพฤติที่สามารถทำให้เกิดการปนเปื้อนในอาหาร เช่น:

- 1) การสูบบุหรี่และบุหรี่ไฟฟ้า;
- 2) การดื่มน้ำลาย;
- 3) การขบเคี้ยว รับประทานอาหาร หรือเครื่องดื่ม;
- 4) การสัมผัสปาก จมูก หรือบริเวณอื่นที่อาจทำให้ปนเปื้อน; และ
- 5) การไอหรือจามลงบนอาหารที่ไม่มีการปกปิดป้องกันไว้

ไม่สวมใส่หรือนำสิ่งของส่วนตัว เช่น เครื่องประดับ นาฬิกา เข็มกลัด หรือของอย่างอื่น เช่น เล็บปลอม ขนตาปลอม เข้าไปในบริเวณประกอบอาหาร หากการนำเข้าไปทำให้เกิดผลเสียต่อความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหาร

6.5 ผู้เยี่ยมชมและบุคคลอื่นจากภายนอกสถานประกอบการ

ผู้เข้าเยี่ยมชมซึ่งรวมพนักงานซ่อมบำรุงที่เข้ามาในสถานประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริเวณผลิต แปรรูป หรือบริเวณที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับอาหาร ควรได้รับการแนะนำและกำกับดูแล สวมชุดกันเปื้อน และปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขลักษณะส่วนบุคคลอื่นสำหรับบุคลากรตามความเหมาะสม ให้แนะนำผู้เยี่ยมชมเกี่ยวกับนโยบายด้านสุขลักษณะของสถานประกอบการ

ก่อนการเยี่ยมชม และให้ความร่วมมือในการรายงาน การเจ็บป่วย/บาดเจ็บ ใดๆ ที่อาจทำให้เกิดปัญหาการปนเปื้อนข้ามได้

7. การควบคุมการปฏิบัติงาน (Control of Operation)

วัตถุประสงค์:

เพื่อผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการบริโภคโดย :

- 1) วางข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกแบบ/รูปแบบที่ต้องดำเนินการในธุรกิจอาหารตามความเหมาะสม ตั้งแต่วัตถุดิบและส่วนประกอบอื่น ส่วนประกอบ/สูตร การผลิต แปรรูป จัดจำหน่าย และการใช้ของผู้บริโภค;
- 2) ออกแบบ นำไปใช้ ตรวจสอบเฝ้าระวัง และทบทวนประสิทธิผลของระบบการควบคุมของธุรกิจอาหารตามความเหมาะสม

คำชี้แจงเหตุผล:

หากการปฏิบัติงานไม่ได้รับการควบคุมอย่างเหมาะสม อาหารอาจไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค

การควบคุมการปฏิบัติงานจะสำเร็จได้ด้วยการนำระบบสุลักษณะอาหารที่เหมาะสมมาใช้ ข้อ 7.1 ถึงข้อ 7.5 อธิบายการปฏิบัติที่สามารถช่วยระบุและนำการควบคุมที่เหมาะสมไปใช้ รวมทั้งกิจกรรมที่พึงกระทำเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติงานอยู่ภายใต้การควบคุม

7.1 การอธิบายรายละเอียดผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต

ภายหลังพิจารณาสภาพและกิจกรรมของธุรกิจอาหาร (ข้อ 1 บทนำและการควบคุมอันตรายในอาหาร) อาจมีความจำเป็นในการเอาใจใส่มากขึ้นต่อ GHPs บางข้อที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความปลอดภัยด้านอาหาร ในกรณีนี้ควรพิจารณาตามข้อกำหนดต่อไปนี้

7.1.1 การอธิบายรายละเอียดผลิตภัณฑ์

ให้ผู้ประกอบการอาหารที่ผลิต เก็บรักษา หรือปฏิบัติอื่น ๆ ต่ออาหาร อธิบายรายละเอียดของอาหาร โดยอธิบายรายละเอียดของแต่ละผลิตภัณฑ์ หรืออธิบายรายละเอียดของกลุ่มผลิตภัณฑ์ ในลักษณะที่ไม่ส่งผลกระทบต่ออันตรายหรือปัจจัยอื่น เช่น ความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์สำหรับวัตถุประสงค์นั้นๆ การจัดกลุ่มมีพื้นฐานจากผลิตภัณฑ์อาหารที่มีความคล้ายคลึงกันของวัตถุดิบและส่วนประกอบ สมบัติของผลิตภัณฑ์ (เช่น pH วอเตอร์แอกติวิตี (water activity; a_w)) ขั้นตอนการแปรรูป วัตถุประสงค์การใช้ อย่างไรก็ตามอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน

การอธิบายอาชวรมรายละเอียดต่อไปนี้ตามความเหมาะสม:

- 1) เจตนาของการใช้อาหาร เช่น เป็นอาหารพร้อมบริโภค หรือนำไปแปรรูปต่อโดยผู้บริโภค หรือธุรกิจอื่น เช่น อาหารทะเลดิบเพื่อนำไปปรุงสุก;
- 2) ผลิตภัณฑ์เพื่อกลุ่มผู้บริโภคที่เฉพาะเจาะจง เช่น นมผงสำหรับทารก หรืออาหารสำหรับวัตถุประสงค์พิเศษทางการแพทย์;
- 3) ข้อมูลจำเพาะที่เกี่ยวข้อง เช่น อัตราส่วนผสม, a_w , pH, วิธีการถนอมอาหาร (ถ้ามี), หรือลักษณะที่สำคัญเกี่ยวกับอาหาร เช่น สารก่อภูมิแพ้ที่ปรากฏ;
- 4) ค่าต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับอาหาร หรือผู้ประกอบการอาหารหากไม่มีการกำหนดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่;
- 5) คำแนะนำสำหรับการนำไปใช้ เช่น เก็บแช่แข็งจนกว่าจะปรุงสุก ปรุงให้สุกที่อุณหภูมิใด อุณหภูมิหนึ่งโดยใช้ระยะเวลาที่กำหนด อายุการเก็บรักษา (วันหมดอายุ);
- 6) การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ (เช่น การแช่เย็น/แช่แข็ง/เก็บได้นานโดยไม่ต้องแช่เย็น) และสภาวะการขนส่งที่ต้องการ; และ
- 7) วัสดุที่ใช้สำหรับบรรจุอาหาร

7.1.2 การอธิบายกระบวนการผลิต

ให้ผู้ประกอบการอาหารคำนึงถึงทุกขั้นตอนการปฏิบัติงานสำหรับแต่ละผลิตภัณฑ์ การจัดทำแผนภูมิกระบวนการผลิตอาจเป็นประโยชน์ แผนภูมิกระบวนการผลิตแสดงลำดับและความสัมพันธ์ของขั้นตอนการปฏิบัติงานทั้งหมดในการผลิต ซึ่งรวมจุดเข้าสู่กระบวนการของวัตถุดิบ ส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างกระบวนการผลิต และจุดที่ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างกระบวนการผลิต ผลพลอยได้ และของเสีย ที่ต้องถูกกำจัดหรือนำออกจากกระบวนการผลิต แผนภูมิกระบวนการผลิตสามารถนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์อาหารที่คล้ายคลึงกันและผลิตโดยใช้ขั้นตอนการผลิตและแปรรูปที่คล้ายคลึงกัน เพื่อให้มั่นใจว่าขั้นตอนการผลิตครบถ้วน ขั้นตอนต่างๆ ให้อินยันความถูกต้องโดยทบทวนกับกระบวนการผลิตจริง เช่น สำหรับร้านอาหาร แผนภูมิกระบวนการผลิตอาจมีพื้นฐานจากกิจกรรมทั่วไปตั้งแต่การรับ ส่วนประกอบ/วัตถุดิบ เก็บรักษา (แช่เย็น แช่แข็ง อุณหภูมิห้อง) การเตรียมก่อนใช้ (การล้าง การทำให้น้ำแข็งละลาย) และการปรุงสุกหรือจัดเตรียมอาหาร

7.1.3 การพิจารณาประสิทธิผลของ GHPs

หลังจากพิจารณาการอธิบายรายละเอียดผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตแล้ว ให้ผู้ประกอบการอาหารพิจารณา (โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอันตรายและการควบคุมจากแหล่งต่างๆ ตามความเหมาะสม) ว่า GHPs และโปรแกรมอื่นที่นำไปปฏิบัติเพียงพอที่จะจัดการความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหาร หรือมีบางขั้นตอนของ GHPs ที่ต้องการความเอาใจใส่มากขึ้น ตัวอย่างเช่น เครื่องแลเนื้อสัตว์ที่ปรุงสุกแล้วอาจต้องการการทำความสะอาดเป็นการเฉพาะและบ่อยครั้งขึ้นเพื่อป้องกันการสะสมของลิสทีเรีย (*Listeria spp.*) บนพื้นผิวที่สัมผัสกับเนื้อสัตว์ หรือสายพานลำเลียงที่ใช้

สัมผัสโดยตรงกับอาหาร เช่น ในการผลิตแซนด์วิช อาจต้องการการทำความสะอาดบ่อยครั้ง ขึ้นหรือมีโปรแกรมทำความสะอาดเป็นการเฉพาะ เมื่อการเอาใจใส่บางขั้นตอนของ GHPs มากขึ้น ไม่เพียงพอที่จะทำให้มั่นใจว่าอาหารปลอดภัย จึงจะมีความจำเป็นในการนำระบบ HACCP (มกษ. 9024) ไปใช้

7.1.4 การตรวจเฝ้าระวังและการปฏิบัติการแก้ไข

ให้ผู้ประกอบการอาหารตรวจเฝ้าระวังขั้นตอนการดำเนินการและการปฏิบัติทางสุขลักษณะที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ และที่ใช้กับอันตรายที่อยู่ภายใต้การควบคุม ขั้นตอนการดำเนินการอาจรวมการกำหนดวิธีการตรวจเฝ้าระวัง (ซึ่งรวมการกำหนดบุคคลากรที่รับผิดชอบ ความถี่ และแผนการชักตัวอย่าง หากใช้) และบันทึกการตรวจเฝ้าระวังที่จะเก็บรักษา ให้ความสำคัญในการตรวจเฝ้าระวังเหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่ามีการควบคุมกระบวนการอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อผลการตรวจเฝ้าระวังชี้ว่าเกิดการเบี่ยงเบน ให้ผู้ประกอบการอาหารปฏิบัติการแก้ไข การปฏิบัติการแก้ไขควรประกอบด้วยข้อต่อไปนี้ ตามความเหมาะสม:

- 1) การนำกระบวนการกลับมาสู่การควบคุม เช่น ปรับอุณหภูมิ หรือระยะเวลา หรือความเข้มข้นของสารฆ่าเชื้อ;
- 2) การแยกผลิตภัณฑ์ที่ได้รับผลกระทบและประเมินความปลอดภัย หรือความเหมาะสมหรือทั้งสองอย่าง;
- 3) การกำหนดการจัดการที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับผลกระทบซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของตลาด;
- 4) การหาสาเหตุที่ทำให้เกิดการเบี่ยงเบน; และ
- 5) การกำหนดขั้นตอนปฏิบัติเพื่อป้องกันการเกิดซ้ำ

เก็บรักษาบันทึกการปฏิบัติการแก้ไขไว้

7.1.5 การทวนสอบ

ให้ผู้ประกอบการอาหารมีกิจกรรมทวนสอบที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ เพื่อตรวจสอบว่าได้นำขั้นตอนการดำเนินการเกี่ยวกับ GHPs ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการตรวจเฝ้าระวังตามที่วางแผนไว้ และได้ดำเนินการปฏิบัติการแก้ไขอย่างเหมาะสมเมื่อไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ตัวอย่างกิจกรรมการทวนสอบอาจรวมข้อต่อไปนี้ ตามความเหมาะสม:

- 1) การทบทวนขั้นตอนการดำเนินการที่เกี่ยวกับ GHPs การตรวจเฝ้าระวัง การปฏิบัติการแก้ไข และบันทึก;
- 2) ทบทวนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต และการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ; และ
- 3) การประเมินประสิทธิภาพการทำความสะอาด

บันทึกเกี่ยวกับกิจกรรมการทวนสอบ GHPs ควรเก็บรักษาไว้ตามความเหมาะสม

7.2 จุดสำคัญของ GHPs

จุดสำคัญบางข้อของ GHPs เช่น ที่อธิบายในข้อ 7.2.1 และ 7.2.2 อาจนำไปพิจารณาเป็นมาตรการควบคุมที่ CCP ในระบบ HACCP ได้

7.2.1 การควบคุมเวลาและอุณหภูมิ

การควบคุมเวลาและอุณหภูมิที่ไม่เพียงพอ เช่น ในระหว่างการปรุงสุก การทำให้เย็น กระบวนการแปรรูป และการเก็บรักษา เป็นหนึ่งในสาเหตุทั่วไปที่ทำให้การควบคุมการปฏิบัติงาน ล้มเหลว ความล้มเหลวนี้ทำให้เชื้อจุลินทรีย์อยู่รอดหรือเจริญเติบโตซึ่งอาจทำให้เกิด ความเจ็บป่วยจากอาหารหรือทำให้อาหารเน่าเสีย จึงให้มีระบบเพื่อให้แน่ใจว่าได้ควบคุมอุณหภูมิ อย่างมีประสิทธิภาพ ณ จุดที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหาร

ระบบการควบคุมเวลาและอุณหภูมิต่าง ๆ ให้คำนึงถึง:

- 1) ลักษณะของอาหาร เช่น a_w , pH รวมทั้งจำนวนจุลินทรีย์เริ่มต้นและชนิดของจุลินทรีย์ เช่น จุลินทรีย์ก่อโรค และจุลินทรีย์ที่ทำให้อาหารเน่าเสีย;
- 2) ผลกระทบของจุลินทรีย์ เช่น ระยะเวลาที่อยู่ในช่วงอุณหภูมิที่จุลินทรีย์สามารถเจริญเติบโต หรือช่วงอุณหภูมิต่ำ;
- 3) อายุการเก็บของผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้;
- 4) กรรมวิธีการบรรจุหีบห่อและกระบวนการแปรรูป; และ
- 5) เจตนาของการใช้ผลิตภัณฑ์ เช่น ต้องผ่านการปรุงสุก/แปรรูป หรือพร้อมสำหรับบริโภค

ระบบการควบคุม ให้ระบุช่วงของอุณหภูมิและเวลาคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไว้ด้วย พิสูจน์ ยืนยันความใช้ได้ของระบบควบคุมอุณหภูมิที่กระทบต่อความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหาร พร้อมทั้งตรวจเฝ้าระวังและบันทึกผลตามความเหมาะสม อุปกรณ์การตรวจเฝ้าระวังและบันทึก อุณหภูมิควรตรวจสอบความเที่ยงตรงและผ่านการสอบเทียบเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอหรือ ตามความจำเป็น

7.2.2 ขั้นตอนเฉพาะของกระบวนการแปรรูป

ในการผลิตอาหารแต่ละชนิด มีขั้นตอนการแปรรูปหลากหลายซึ่งมีส่วนให้การผลิตผลิตภัณฑ์ อาหารปลอดภัยและเหมาะสม ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ขึ้นกับผลิตภัณฑ์และรวมถึงขั้นตอนสำคัญ เช่น การปรุงสุก การแช่เย็น การแช่แข็ง การทำแห้ง และการบรรจุหีบห่อ

องค์ประกอบของอาหารมีความสำคัญต่อการป้องกันการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์และการสร้าง สารพิษ เช่น ในสูตรอาหารที่มีการเติมวัตถุกันเสีย ซึ่งรวมกรด เกลือ วัตถุเจือปนอาหาร หรือสารอื่น เมื่อสูตรอาหารดังกล่าวถูกนำไปใช้ควบคุมจุลินทรีย์ก่อโรคจากอาหาร (เช่น การปรับ pH หรือ a_w เพื่อให้อยู่ในระดับที่ป้องกันการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ดังกล่าวได้) ให้มีระบบที่ทำให้มั่นใจว่า ผลิตภัณฑ์ผลิตโดยใช้สูตรที่ถูกต้อง และปัจจัยต่าง ๆ ที่ต้องการควบคุมได้รับการตรวจเฝ้าระวัง

7.2.3 ข้อกำหนดด้านจุลินทรีย์^{3/} ภายนอก เคมี และสารก่อภูมิแพ้

เมื่อมีการใช้ข้อกำหนดด้านจุลินทรีย์ ภายนอก เคมี และสารก่อภูมิแพ้สำหรับความปลอดภัยหรือความเหมาะสมของอาหาร ให้อยู่บนพื้นฐานของหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่ถูกต้อง และให้ระบุปัจจัยเกี่ยวกับการชักตัวอย่าง วิธีวิเคราะห์ เกณฑ์ที่ยอมรับ และขั้นตอนการดำเนินการตรวจเฝ้าระวังตามความเหมาะสม ข้อกำหนดสามารถช่วยให้มั่นใจว่าวัตถุดิบและส่วนประกอบอื่นเหมาะสมตามวัตถุประสงค์การใช้และลดสิ่งปนเปื้อนได้

7.2.4 การปนเปื้อนจุลินทรีย์

มีระบบป้องกันหรือลดการปนเปื้อนอาหารจากจุลินทรีย์ การปนเปื้อนจุลินทรีย์เกิดขึ้นผ่านกลไกหลายแบบ รวมทั้งถ่ายทอดจากอาหารหนึ่งไปยังอาหารอื่น เช่น:

- 1) โดยการสัมผัสโดยตรงและโดยอ้อมผ่านผู้ปฏิบัติต่ออาหาร;
- 2) โดยการสัมผัสกับพื้นผิว;
- 3) จากอุปกรณ์ทำความสะอาด;
- 4) โดยการกระเด็น; หรือ
- 5) โดยละอองในอากาศ

แยกอาหารดิบ และอาหารที่ไม่ผ่านการแปรรูปที่ไม่ถือว่าเป็นอาหารพร้อมบริโภคซึ่งอาจเป็นแหล่งการปนเปื้อน จากอาหารพร้อมบริโภค โดยวิธีทางกายภาพหรือแยกเวลาการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีการทำความสะอาดระหว่างการผลิตและฆ่าเชื้อตามความเหมาะสมอย่างมีประสิทธิภาพ

ทำความสะอาดพื้นผิว ภาชนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องใช้ที่ติดตั้งไว้ถาวร และส่วนประกอบต่างๆ อย่างทั่วถึง และฆ่าเชื้อตามความจำเป็นภายหลังการเตรียมอาหารดิบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อใช้หรือแปรรูปวัตถุดิบที่อาจมีปริมาณจุลินทรีย์สูง เช่น เนื้อสัตว์ สัตว์ปีก และปลา

ในบางกระบวนการผลิตอาหาร อาจมีการจำกัดหรือควบคุมการเข้าไปในบริเวณผลิตเพื่อความปลอดภัยด้านอาหาร เช่น เมื่อความน่าจะเป็นในการปนเปื้อนผลิตภัณฑ์สูง การเข้าไปในบริเวณผลิตจะทำได้โดยผ่านห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวที่ออกแบบอย่างเหมาะสม อาจกำหนดให้บุคลากรสวมชุดกันเปื้อนที่สะอาด (โดยอาจมีสีแตกต่างจากบริเวณอื่นที่สวมใส่ในสถานประกอบการ) และอุปกรณ์ป้องกันอื่น เช่น หมวกคลุมผม หน้ากากคลุมหน้าและเครา รองเท้า พร้อมทั้งล้างมือและฆ่าเชื้อตามความจำเป็น

^{3/} คำแนะนำในการกำหนดเกณฑ์ทางจุลชีววิทยาจากมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง หลักการและแนวทางการกำหนดและการใช้เกณฑ์ทางจุลชีววิทยาที่เกี่ยวข้องกับอาหาร (มกษ. 9016)

7.2.5 การปนเปื้อนทางกายภาพ

จัดให้มีระบบเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของอาหารจากวัสดุภายนอก เช่น ของใช้ส่วนตัวของบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งของแข็งหรือของมีคม เช่น เครื่องประดับ แก้ว เศษโลหะ กระจก พลาสติก เศษไม้ ที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค มีกลวิธีป้องกันที่เหมาะสมในการผลิตและแปรรูป เช่น การบำรุงรักษาและตรวจสอบเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ควรใช้เครื่องตรวจจับและคัดแยกที่ผ่านการสอบเทียบอย่างเหมาะสมตามความจำเป็น (เช่น เครื่องตรวจจับโลหะ เครื่องเอกซเรย์) พร้อมทั้งมีขั้นตอนการดำเนินการเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติตาม กรณีเกิดการแตกหัก (เช่น ภาชนะที่เป็นแก้วหรือพลาสติกแตก)

7.2.6 การปนเปื้อนทางเคมี

จัดให้มีระบบเพื่อป้องกันหรือลดการปนเปื้อนของอาหารจากสารเคมีอันตราย เช่น สารทำความสะอาด สารหล่อลื่นที่ไม่ใช้กับอาหาร (non-food grade) สารเคมีตกค้างจากวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตรและยาสัตว์ เช่น ยาปฏิชีวนะ นอกจากนี้ให้ชี้บ่ง เก็บรักษาอย่างปลอดภัย และใช้สารทำความสะอาดที่เป็นพิษ สารฆ่าเชื้อ วัตถุอันตรายในลักษณะที่ป้องกันการไม่ให้เกิดการปนเปื้อนอาหาร พื้นผิวสัมผัสอาหาร และวัสดุที่ใช้บรรจุอาหาร กรณีวัตถุเจือปนอาหารและสารช่วยกรรมวิธีการผลิตที่อาจเป็นอันตรายหากใช้อย่างไม่ถูกต้อง ให้ความสำคัญเพื่อให้ใช้ตามวัตถุประสงค์เท่านั้น

7.2.7 การจัดการสารก่อภูมิแพ้^{4/}

ควรจัดให้มีระบบเพื่อพิจารณาลักษณะการก่อภูมิแพ้ของอาหารบางชนิดตามความเหมาะสมกับธุรกิจอาหาร สารก่อภูมิแพ้ที่พบได้ในอาหาร เช่น ถั่วที่มีเปลือกแข็ง นม ไข่ สัตว์น้ำที่มีเปลือกแข็ง (crustacea) ปลา ถั่วลิสง ถั่วเหลือง ข้าวสาลี และธัญพืชอื่นที่มีกลูเตนและสายพันธุ์ลูกผสมของธัญพืชดังกล่าว (รายการข้างต้นยังไม่ครอบคลุมอาหารทั้งหมดที่มีสารก่อภูมิแพ้ รายการสารก่อภูมิแพ้มีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศและประชากร) ระบุสารก่อภูมิแพ้ในวัตถุดิบ ส่วนประกอบอื่น และผลิตภัณฑ์ จัดให้มีระบบจัดการสารก่อภูมิแพ้ที่ทราบ ในขั้นตอนการตรวจรับ การแปรรูป และการเก็บรักษาเพื่อจัดการสารก่อภูมิแพ้ที่อยู่ในอาหาร ระบบการจัดการรวมการควบคุมเพื่อป้องกันการพบสารก่อภูมิแพ้ในอาหารเมื่อไม่ได้ระบุไว้ในฉลาก ให้นำการควบคุมไปใช้ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนข้ามของสารก่อภูมิแพ้จากอาหารที่มีสารก่อภูมิแพ้ไปยังอาหารอื่น เช่น การแยกทางกายภาพหรือโดยเวลา (ด้วยการทำความสะอาดอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างอาหารที่รายการสารก่อภูมิแพ้ต่างกัน) ป้องกันอาหารจากการปนเปื้อนข้ามของสารก่อภูมิแพ้โดยไม่ตั้งใจ โดยการทำความสะอาดและการเปลี่ยนสายการผลิต หรือจัดลำดับการผลิตสินค้า หรือทั้งสองแบบ กรณีไม่สามารถป้องกันการปนเปื้อนข้ามของสารก่อภูมิแพ้ได้แม้จะมี

^{4/} ดูคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการสารก่อภูมิแพ้เพิ่มเติมจาก Code of Practice on Food Allergen Management for Food Business Operators (CXC 80-2020)

การควบคุมที่ดีแล้วก็ตาม ให้แจ้งผู้บริโภค ควรอบรมผู้ปฏิบัติต่ออาหารตามความจำเป็นเกี่ยวกับความตระหนักถึงสารก่อภูมิแพ้ การปฏิบัติในการผลิตและแปรรูปอาหารที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมาตรการป้องกันเพื่อลดความเสี่ยงต่อผู้บริโภคที่แพ้อาหาร

7.2.8 วัสดุที่รับเข้า

ใช้วัตถุดิบและส่วนประกอบอื่นที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์เท่านั้น วัสดุที่รับเข้ารวมถึงส่วนประกอบที่เป็นอาหารควรจัดซื้อตามข้อกำหนด และควรทวนสอบข้อกำหนดด้านความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหารตามความจำเป็น กิจกรรมประกันคุณภาพของผู้ส่งมอบ เช่น การตรวจประเมิน อาจเหมาะสมสำหรับส่วนประกอบบางชนิด ควรตรวจสอบวัตถุดิบและส่วนประกอบอื่นตามความเหมาะสม (เช่น การตรวจพินิจสำหรับบรรจุภัณฑ์ที่เสียหายระหว่างการขนส่งวันที่ควรบริโภคก่อน สารก่อภูมิแพ้ที่แสดงบนฉลาก หรือการวัดอุณหภูมิสำหรับอาหารแช่เย็นและแช่แข็ง) เพื่อการปฏิบัติที่เหมาะสมก่อนการแปรรูป ควรทดสอบในห้องปฏิบัติการตามความเหมาะสมเพื่อตรวจสอบความปลอดภัยและความเหมาะสมของวัตถุดิบและส่วนประกอบ การทดสอบอาจดำเนินการโดยผู้ส่งมอบที่ให้ใบรับรองผลการวิเคราะห์ (Certificate of Analysis) หรือผู้ซื้อ หรือทั้งสองฝ่าย สถานประกอบการไม่ควรยอมรับวัสดุใดก็ตามมาใช้ หากรู้ว่ามียิ่งปนเปื้อนทางเคมี กายภาพ และจุลินทรีย์ ที่ไม่สามารถทำให้ลดลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยการควบคุมระหว่างการตัดแยก หรือแปรรูป หรือทั้งสองแบบ ตามความเหมาะสม นอกจากนี้ให้มีวิธีนำวัตถุดิบคงคลังและส่วนประกอบอื่นที่เก็บรักษาไว้ในคลังไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้เก็บรักษาเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลสำคัญของวัสดุที่รับเข้า (เช่น รายละเอียดผู้ส่งมอบ วันที่รับ ปริมาณ)

7.2.9 การบรรจุหีบห่อ

ออกแบบภาชนะบรรจุและวัสดุที่ใช้ให้ปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับใช้กับอาหาร สามารถป้องกันผลิตภัณฑ์ได้เพียงพอเพื่อลดการปนเปื้อน ป้องกันการเสียหาย และเอื้อต่อการระบุฉลากอย่างถูกต้อง วัสดุที่ใช้ทำภาชนะบรรจุหรือก๊าซที่ใช้ไม่มีสิ่งปนเปื้อนที่เป็นพิษ และไม่ทำให้เกิดผลเสียต่อความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหารภายใต้สภาพการเก็บรักษาและการใช้ตามที่ระบุไว้ ภาชนะบรรจุแบบใช้ซ้ำได้มีความทนทาน ทำความสะอาดง่าย และฆ่าเชื้อได้ตามความจำเป็น

7.3 น้ำ

น้ำรวมทั้งน้ำแข็งและไอน้ำที่ผลิตจากน้ำ เหมาะสมตามวัตถุประสงค์การใช้โดยมีพื้นฐานจากความเสถียร น้ำ น้ำแข็ง และไอน้ำไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อนอาหาร เก็บรักษาและปฏิบัติต่อน้ำและน้ำแข็งในลักษณะที่ไม่ส่งผลให้น้ำและน้ำแข็งนั้นปนเปื้อน นอกจากนี้การผลิตไอน้ำที่สัมผัสอาหารไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อน มีระบบแยกน้ำที่ไม่เหมาะสมสำหรับสัมผัสอาหาร (เช่น น้ำสำหรับควบคุมเพลิง และไอน้ำที่ไม่สัมผัสอาหารโดยตรง) ออกต่างหาก และไม่เชื่อมต่อหรือทำให้เกิด

การไหลย้อนสู่ระบบน้ำที่สัมผัสอาหาร น้ำหมุนเวียนเพื่อนำกลับมาใช้และน้ำที่ได้จากกระบวนการผลิต เช่น ขั้นตอนการแปรรูปอาหาร การระเหย การกรอง ควรผ่านการปรับปรุงสภาพตามความจำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่าน้ำนั้นไม่ทำให้ความปลอดภัยและเหมาะสมของอาหารลดลง

7.4 ระบบเอกสารและบันทึกข้อมูล

เก็บรักษาบันทึกข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับการประกอบการอาหารไว้ระยะเวลาหนึ่งที่เกินอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ หรือตามที่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่กำหนด

7.5 ขั้นตอนการดำเนินการเรียกคืน – การนำอาหารที่ไม่ปลอดภัยออกจากตลาด

ผู้ประกอบการอาหารควรมั่นใจว่ามีขั้นตอนการดำเนินการที่มีประสิทธิผลเพื่อดำเนินการในกรณีที่ระบบสัญลักษณ์อาหารไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ให้ผู้ประกอบการอาหารประเมินผลกระทบของความเบี่ยงเบนต่อความปลอดภัยหรือความเหมาะสมของอาหาร ขั้นตอนการดำเนินการนั้นช่วยให้ผู้ประกอบการจำแนกผลิตภัณฑ์อาหารที่อาจมีความเสี่ยงต่อสุขภาพได้อย่างครอบคลุมรวดเร็ว และมีประสิทธิผล พร้อมทั้งนำออกจากตลาดโดยผู้ประกอบการอาหารที่เกี่ยวข้องหรือ ผู้บริโภคส่งคืนให้กับผู้ประกอบการอาหารได้ หรือทั้งสองอย่าง

กรณีเรียกคืนผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงอย่างฉับพลันต่อสุขภาพ ให้ประเมินความปลอดภัย ผลิตภัณฑ์อื่นที่ผลิตภายใต้สภาวะที่คล้ายกันซึ่งอาจมีความเสี่ยงนั้นอยู่ และอาจมีความจำเป็นในการเรียกคืนผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ทั้งนี้ให้รายงานหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบและพิจารณาแจ้งเตือนประชาชน หากสินค้าอาจไปถึงมือผู้บริโภคและเมื่อสมควรที่จะคืนผลิตภัณฑ์ให้ผู้ประกอบการอาหารหรือนำผลิตภัณฑ์ออกจากตลาด นอกจากนี้ขั้นตอนการดำเนินการเรียกคืนให้จัดทำเป็นเอกสาร เก็บรักษา และปรับปรุงตามความจำเป็นบนพื้นฐานของสิ่งที่พบในการทดสอบการเรียกคืนสินค้าจากตลาดเป็นระยะ

มีข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่นำออกจากตลาดหรือเรียกคืนเพื่อกักไว้ภายใต้สภาวะที่ปลอดภัยจนกว่า:

- 1) สินค้าจะถูกทำลาย;
- 2) นำสินค้าไปใช้สำหรับวัตถุประสงค์อื่นนอกจากการบริโภค;
- 3) สินค้าได้รับการตัดสินว่าปลอดภัยสำหรับการบริโภค; หรือ
- 4) นำไปผ่านกระบวนการซ้ำอีกครั้งในลักษณะที่ทำให้อันตรายลดลงสู่ระดับที่ยอมรับได้เมื่อได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่

นอกจากนี้ให้ผู้ประกอบการอาหารเก็บเอกสารบันทึกสาเหตุ ขอบเขตการเรียกคืนสินค้า และการปฏิบัติการแก้ไขไว้

8. ข้อมูลผลิตภัณฑ์และความตระหนักรู้ของผู้บริโภค (Product Information and Consumer Awareness)

วัตถุประสงค์:

ข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับอาหารทำให้มั่นใจว่า:

- 1) มีข้อมูลที่เพียงพอและเข้าถึงได้แก่ผู้ประกอบการอาหารที่รับช่วงต่อไปในโซ่ออาหารหรือผู้บริโภค ซึ่งทำให้สามารถปฏิบัติต่ออาหาร เก็บ แปรรูป จัดเตรียม และจัดแสดงผลิตภัณฑ์ได้อย่างปลอดภัย และถูกต้อง;
- 2) ผู้บริโภคสามารถทราบถึงสารก่อภูมิแพ้ที่มีในอาหารได้; และ
- 3) ชีบ่ง และ นำออกหรือส่งคืน รุ่นหรือชุดของผลิตภัณฑ์ได้ง่ายถ้าจำเป็น

ผู้บริโภคควรได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสุขลักษณะอาหารอย่างเพียงพอเพื่อให้ผู้บริโภค:

- 1) ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและทำความเข้าใจฉลาก;
- 2) ตัดสินใจเลือกตามข้อมูลตามความเหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคลได้ ทั้งนี้รวมข้อมูลเกี่ยวกับสารก่อภูมิแพ้; และ
- 3) ป้องกันการปนเปื้อนและเติบโต หรือการอยู่รอดของจุลินทรีย์ก่อโรคที่มาจากอาหาร โดยการเก็บรักษา การจัดเตรียม และการใช้ที่ถูกต้อง

คำชี้แจงเหตุผล:

ข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอ หรือการมีความรู้เกี่ยวกับสุขลักษณะทั่วไปของอาหารที่ไม่เพียงพอหรือทั้งสองอย่าง สามารถนำไปสู่การปฏิบัติต่อผลิตภัณฑ์อย่างไม่ถูกต้องในขั้นตอนถัดไปในโซ่ออาหาร การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องนั้นสามารถทำให้เกิดการเจ็บป่วย หรือทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่เหมาะสมต่อการบริโภค แม้ว่าได้นำมาตรการควบคุมสุขลักษณะไปใช้อย่างเพียงพอในขั้นตอนก่อนหน้านั้นในโซ่ออาหารแล้ว ข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอเกี่ยวกับสารก่อภูมิแพ้ในอาหารสามารถทำให้เกิดการเจ็บป่วย หรืออาจเสียชีวิตสำหรับผู้บริโภคที่แพ้อาหาร

8.1 การแสดงรุ่นและการตามสอบ

การแสดงรุ่นหรือการชี้บ่งด้วยวิธีอื่นจำเป็นสำหรับการเรียกคืนผลิตภัณฑ์ และช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง ให้ทำเครื่องหมายถาวรบนภาชนะบรรจุอาหารแต่ละชิ้นเพื่อระบุผู้ผลิตและรุ่น โดยนำมาตรฐานของโครงการมาตรฐานอาหารร่วม เอฟ เอ โอ/ดับเบิลยู เอช โอ (โคเด็กซ์) เรื่อง General Standard for the Labelling of Prepackaged Foods (CXS 1-1985) ไปใช้

ควรออกแบบและนำระบบการตามสอบไปใช้ตามมาตรฐานสินค้าเกษตร เรื่อง การตามสอบสินค้าเกษตรและอาหาร: หลักการและแนวทางสำหรับการออกแบบระบบ การตามสอบ

และการนำไปปฏิบัติ (มกษ. 9028-2557) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้สามารถเรียกคืนสินค้าได้ตามความจำเป็น

8.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์อาหารทั้งหมดควรมีข้อมูลหรือกำกับด้วยข้อมูลอย่างเพียงพอที่จะทำให้ผู้ประกอบการอาหารในโซ่อาหารหรือผู้บริโภคสามารถปฏิบัติต่ออาหาร จัดเตรียม วางจำหน่าย เก็บ ใช้ผลิตภัณฑ์ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน ได้อย่างปลอดภัยและถูกต้อง

8.3 การแสดงฉลาก

แสดงฉลากอาหารที่บรรจุหีบห่อแล้ว (prepackaged food) ด้วยข้อความที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่รับช่วงต่อไปในโซ่อาหาร สามารถปฏิบัติต่ออาหาร วางจำหน่าย เก็บ และใช้ผลิตภัณฑ์ได้อย่างปลอดภัย ทั้งนี้รวมถึงการแสดงข้อมูลสารก่อภูมิแพ้ที่เป็นส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์หรือเมื่อไม่สามารถหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนข้ามของสารก่อภูมิแพ้ในผลิตภัณฑ์ ควรนำมาตรฐานของโคเด็กซ์ เรื่อง General Standard for the Labelling of Prepackaged Foods (CXS 1-1985) ไปใช้

8.4 การให้ความรู้แก่ผู้บริโภค

โปรแกรมให้ความรู้แก่ผู้บริโภคควรครอบคลุมลักษณะอาหารทั่วไป โปรแกรมดังกล่าวควรช่วยให้ผู้บริโภคเข้าใจความสำคัญของข้อมูลบนฉลากผลิตภัณฑ์ และปฏิบัติตามข้อแนะนำที่ติดมากับผลิตภัณฑ์ได้ รวมทั้งสามารถตัดสินใจเลือกตามข้อมูลที่ได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้บริโภคควรได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุม อุณหภูมิและเวลา การปนเปื้อนข้าม การเจ็บป่วยที่เกิดจากอาหาร และสารก่อภูมิแพ้ที่มีในอาหาร นอกจากนี้ ผู้บริโภคควรได้รับข้อมูลเกี่ยวกับหลัก 5 ประการขององค์การอนามัยโลกเกี่ยวกับอาหารปลอดภัย (WHO 5 Keys to Safer Food) และได้รับความรู้สำหรับนำมาตรการทางสุขลักษณะอาหารที่เหมาะสมไปใช้ (เช่น การล้างมืออย่างเหมาะสม การเก็บอาหารที่เหมาะสม การปรุงอาหาร และการหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนข้าม) เพื่อให้มั่นใจว่าอาหารปลอดภัยและเหมาะสมสำหรับการบริโภค

9. การขนส่ง (Transportation)

วัตถุประสงค์:

ในระหว่างการขนส่ง ควรมีมาตรการตามความจำเป็นเพื่อ:

- 1) ป้องกันอาหารจากแหล่งของการปนเปื้อน ทั้งนี้รวมการปนเปื้อนข้ามของสารก่อภูมิแพ้;
- 2) ป้องกันอาหารจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น อันเป็นสาเหตุให้อาหารไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค; และ

3) จัดให้มีสภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิผลในการควบคุมการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคหรือทำให้อาหารเสีย และการสร้างสารพิษในอาหาร

คำชี้แจงเหตุผล:

อาหารอาจจะเกิดการปนเปื้อนได้ หรืออาจอยู่ในสภาพไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภคเมื่อถึงปลายทาง แม้จะมีการปฏิบัติทางสุขลักษณะอย่างพอเพียงตั้งแต่ก่อนหน้านั้นในโซ่อุปทานแล้วก็ตาม เว้นเสียแต่ว่าจะมีการปฏิบัติทางสุขลักษณะก่อนและระหว่างการขนส่งที่ได้ผล

9.1 หลักทั่วไป

ปกป้องอาหารอย่างเพียงพอระหว่างการขนส่ง^{5/} ประเภทของยานพาหนะ ภาชนะบรรจุ หรือตู้ขนส่งสินค้าที่ต้องการขึ้นกับลักษณะของอาหาร และสภาวะที่เหมาะสมที่สุดสำหรับขนส่งอาหารนั้น

9.2 ข้อกำหนด

ควรออกแบบยานพาหนะหรือภาชนะบรรจุแบบบัลก์ โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็น เพื่อให้:

- 1) ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนอาหารหรือหีบห่ออาหาร;
- 2) ทำความสะอาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อฆ่าเชื้อและทำให้แห้งได้ตามความจำเป็น;
- 3) แยกต่อการแยกอาหารประเภทต่างๆ หรือแยกอาหารออกจากสิ่งที่ไม่ใช่อาหารซึ่งอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความจำเป็นระหว่างการขนส่ง;
- 4) มีการป้องกันจากการปนเปื้อนรวมทั้งฝุ่นและควันได้อย่างมีประสิทธิภาพ;
- 5) รักษาระดับอุณหภูมิ ความชื้น บรรยากาศ และสภาวะอื่นที่จำเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพในการป้องกันอาหารจากการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่เป็นอันตรายหรือไม่ต้องการ และการเสื่อมเสียที่อาจทำให้อาหารไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค; และ
- 6) แยกต่อการตรวจสอบที่จำเป็นสำหรับอุณหภูมิ ความชื้น และสภาวะแวดล้อมอื่น

9.3 การใช้และบำรุงรักษา

ยานพาหนะ และภาชนะบรรจุสำหรับขนส่งอาหารหรือตู้ขนส่งสินค้าที่ใช้ขนส่งอาหารอยู่ในสภาพที่สะอาด มีการซ่อมแซม และรักษาให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม ในการขนส่งแบบบัลก์ กำหนดและแสดงเครื่องหมายว่าใช้กับอาหารบนยานพาหนะและ ภาชนะบรรจุสำหรับขนส่งอาหารหรือตู้ขนส่งสินค้า และนำไปใช้สำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าวเท่านั้น ยกเว้นมีการดำเนินการควบคุมเพื่อให้มั่นใจว่าไม่ทำให้ความปลอดภัยและความเหมาะสมของอาหารลดลง

^{5/} ดูคำแนะนำเพิ่มเติมจาก Code of Hygienic Practice for the Transport of Food in Bulk and Semi-Packed Food (CXC 47-2001)

เมื่อใช้ยานพาหนะหรือ ภาชนะบรรจุสำหรับขนส่งอาหารหรือตู้ขนส่งสินค้าเดียวกันในการขนส่งอาหารต่างชนิดกันหรือใช้ขนส่งสินค้าที่มีใช้อาหารด้วย ทำความสะอาดอย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อจำเป็นควรฆ่าเชื้อและทำให้แห้งในระหว่างการขนถ่ายสินค้าแต่ละครั้ง

ภาคผนวก ก

ให้ไว้เป็นข้อมูล

การเปรียบเทียบมาตรการควบคุมพร้อมตัวอย่าง

ตารางที่ ก.1 เปรียบเทียบมาตรการควบคุมที่ใช้เป็น GHPs และที่ใช้ ณ CCPs พร้อมตัวอย่าง

ประเด็น	มาตรการควบคุมที่ใช้เป็น GHPs	มาตรการควบคุมที่ใช้ ณ CCPs
ขอบข่าย	<p>มาตรการควบคุมสถานะและกิจกรรมทั่วไปในการรักษาสุขลักษณะ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อม (ทั้งภายในและภายนอกสถานประกอบการ) เพื่อทำให้มั่นใจว่าการผลิตอาหารมีความปลอดภัยและเหมาะสม</p> <p>โดยทั่วไปไม่เฉพาะเจาะจงกับอันตรายใด แต่ให้ผลในการลดความน่าจะเป็นในการเกิดอันตรายได้ในบางครั้ง กิจกรรม GHPs อาจมุ่งที่อันตรายที่เฉพาะเจาะจงและเป็น GHPs ที่ต้องการความเอาใจใส่มากขึ้น (เช่น การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อพื้นผิวที่สัมผัสอาหารเพื่อควบคุม <i>ลิสทีเรีย มอโนไซโทเจินส์</i> (<i>Listeria monocytogenes</i>) ในสภาพแวดล้อมการผลิตอาหารพร้อมบริโภค)</p>	<p>มาตรการควบคุมมีความเฉพาะเจาะจงกับขั้นตอนการผลิต และสินค้า หรือกลุ่มสินค้า และจำเป็นในการป้องกัน กำจัด หรือลดอันตรายที่ได้จากการวิเคราะห์อันตราย ว่าเป็นอันตรายที่มีนัยสำคัญ ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้</p>
ระบุเมื่อใด?	<p>หลังจากพิจารณาสถานะและกิจกรรมว่าจำเป็นเพื่อสนับสนุนการผลิตอาหารที่ปลอดภัยและเหมาะสม</p>	<p>หลังจากวิเคราะห์อันตรายเสร็จสิ้น สำหรับแต่ละอันตรายที่ระบุว่ามีนัยสำคัญ จะมีการกำหนดมาตรการควบคุม ณ ขั้นตอนที่เป็น CCPs นั้นๆ ที่หากเกิดการเบี่ยงเบน จะส่งผลให้เกิดการผลิตอาหารที่อาจไม่ปลอดภัย</p>
การพิสูจน์ยืนยันความใช้ได้ของมาตรการควบคุม	<p>เมื่อจำเป็น และโดยทั่วไปผู้ประกอบการอาหารไม่ได้พิสูจน์ยืนยันความใช้ได้ของมาตรการควบคุมด้วยตนเอง (Guidelines for the Validation of Food Safety Control Measures CXG 69-2008) ข้อมูลการพิสูจน์ยืนยันความใช้ได้ที่จัดทำโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ เอกสารตีพิมพ์ทางวิทยาศาสตร์ ข้อมูลที่จัดทำโดยผู้ผลิตเครื่องมือ/เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร ฯลฯ ถือว่าเพียงพอ เช่น สาร/ผลิตภัณฑ์/เครื่องมือทำความสะอาดควรได้รับการพิสูจน์ยืนยัน</p>	<p>มีการพิสูจน์ยืนยันความใช้ได้ (Guidelines for the Validation of Food Safety Control Measures CXG 69-2008)</p>

ประเด็น	มาตรการควบคุมที่ใช้เป็น GHPs	มาตรการควบคุมที่ใช้ใน CCPs
	<p>ความใช้ได้โดยผู้ผลิต และโดยทั่วไปเพียงพอสำหรับผู้ประกอบการอาหารที่จะใช้สาร/ผลิตภัณฑ์/เครื่องมือทำความสะอาดตามข้อแนะนำการใช้งานจากผู้ผลิต ผู้ประกอบการอาหารควรแสดงให้เห็นว่าสามารถทำตามข้อแนะนำการใช้งานจากผู้ผลิตได้</p>	
<p>เกณฑ์</p>	<p>GHPs อาจใช้การสังเกต (เช่น การตรวจพินิจ ลักษณะปรากฏ) หรือค่าที่ตรวจวัดได้ (เช่น การทดสอบ ATP เพื่อประเมินการทำความสะอาดของเครื่องมือ ความเข้มข้นของสารฆ่าเชื้อ) และเมื่อเกิดการเบี่ยงเบนอาจจำเป็นต้องประเมินผลกระทบต่อความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ (เช่น ความเพียงพอของการทำความสะอาดเครื่องมือที่ซับซ้อน เช่น เครื่องหั่นเนื้อให้เป็นชิ้นบาง)</p>	<p>ค่าวิกฤตที่ CCP ซึ่งแยกอาหารที่ยอมรับได้จากอาหารที่ยอมรับไม่ได้:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ตรวจวัดได้ (เช่น เวลา อุณหภูมิ pH a_w) หรือ 2) สังเกตได้ (เช่น การตรวจพินิจความเร็วของสายพานลำเลียง หรือการตั้งค่าของเครื่องบีบความเพียงพอของน้ำแข็งที่ใช้กับผลิตภัณฑ์)
<p>การตรวจเฝ้าระวัง</p>	<p>ตรวจเฝ้าระวังตามความเหมาะสมและจำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่านำขั้นตอนการดำเนินการไปใช้และนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง</p> <p>ความถี่ขึ้นกับผลกระทบต่อความปลอดภัยและเหมาะสมของผลิตภัณฑ์</p>	<p>จำเป็นต้องตรวจเฝ้าระวังเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามค่าวิกฤต:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ตรวจเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องในระหว่างการผลิตหรือ 2) หากตรวจเฝ้าระวังไม่ต่อเนื่อง ให้ตรวจเฝ้าระวังด้วยความถี่ที่เหมาะสมเพียงพอที่จะทำให้มั่นใจว่าเป็นไปตามค่าวิกฤตมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
<p>การปฏิบัติการแก้ไขเมื่อเกิดการเบี่ยงเบน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) สำหรับขั้นตอนการดำเนินการและการนำไปปฏิบัติ: จำเป็นต้องมีขั้นตอนการดำเนินการและการนำไปปฏิบัติ 2) สำหรับผลิตภัณฑ์: โดยปกติไม่จำเป็นต้องมีการปฏิบัติการแก้ไขเมื่อเกิดการเบี่ยงเบน การปฏิบัติการแก้ไขควรพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป เนื่องจากการปฏิบัติตาม GHPs บางข้อบกพร่อง เช่น ไม่ทำความสะอาดระหว่างผลิตภัณฑ์ที่มีชนิดของสารก่อภูมิแพ้แตกต่างกัน ไม่ล้างน้ำหลังทำความสะอาดหรือฆ่าเชื้อ (หากจำเป็น) หรือเมื่อตรวจสอบหลังการบำรุงรักษาเครื่องมือ แล้วปรากฏว่าชิ้นส่วนบางชิ้นสูญหายไป อาจส่งผลให้มีการปฏิบัติการแก้ไขต่อผลิตภัณฑ์ 	<ol style="list-style-type: none"> 1) สำหรับผลิตภัณฑ์: มีความจำเป็นในการกำหนดการปฏิบัติการแก้ไขไว้ล่วงหน้า 2) สำหรับขั้นตอนการดำเนินการและการนำไปปฏิบัติ: มีความจำเป็นในการปฏิบัติการแก้ไขเพื่อให้กลับสู่สภาพควบคุมและป้องกันการเกิดซ้ำ 3) ระบุการปฏิบัติการแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรเฉพาะสำหรับแต่ละ CCP ที่อยู่ในแผน HACCP เพื่อตอบสนองได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อการเบี่ยงเบนเมื่อเกิดขึ้น 4) ควรทำให้มั่นใจว่า การปฏิบัติการแก้ไขได้แก้ไขให้ CCP กลับสู่การควบคุม และอาหารที่อาจไม่ปลอดภัยได้รับการปฏิบัติอย่างเหมาะสมและไม่ไปถึงผู้บริโภค

ประเด็น	มาตรการควบคุมที่ใช้เป็น GHPs	มาตรการควบคุมที่ใช้ ๓ CCPs
การทวนสอบ	โดยปกติเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ตามความเหมาะสมและจำเป็น (เช่น การตรวจพินิจว่าอุปกรณ์สะอาดก่อนใช้)	จำเป็น: การทวนสอบการนำมาตรการควบคุมไปใช้ตามแผนที่วางไว้ เช่น โดยการทบทวนบันทึกการซักตัวอย่างและการทดสอบ การสอบเทียบเครื่องมือวัด และการตรวจประเมินภายใน
การเก็บบันทึกข้อมูล (เช่น บันทึกการตรวจเฝ้าระวัง)	ตามความเหมาะสมและจำเป็น: เพื่อให้ผู้ประกอบการอาหารสามารถประเมินว่า GHPs ทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	จำเป็น: เพื่อให้ผู้ประกอบการอาหารสามารถแสดงว่ามี การควบคุมอันตรายที่มีนัยสำคัญอย่างต่อเนื่อง
เอกสาร (เช่น ขั้นตอนการดำเนินการที่จัดทำเป็นเอกสาร)	ตามความเหมาะสมและจำเป็น: เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำ GHPs ไปใช้อย่างถูกต้อง	จำเป็น: เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำระบบ HACCP ไปใช้อย่างถูกต้อง